

Στις άλλες σελίδες

- ΠΟΛΩΝΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΙΕΘΝΗ
- ΕΡΓΑΤΙΚΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ - ΡΕΠΟΡΤΑΖ
- 5 ΧΡΟΝΙΑ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ - ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
- 8 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ - ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
- ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΝΤΟΥΡΤΟΥΡΑΝ

ΚΑΜΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΞΙΑ

Σύνδεση συνδικαλιστικών αγώνων με την πάλη για αριστερή βουλη-αριστερή κυβέρνηση

Σύνδεση συνδικαλιστικών αγώνων με την πολιτική πάλη για αριστερή βουλη-αριστερή Κυβέρνηση.

Παρα τη όξυνση της οικονομικής ύφεσης και τους κινδύνους για ακόμα πιο άγριο χτύπημα του βιοτικού επιπέδου και των κατακτήσεων του εργατικού κινήματος και παρα τα διευρυνόμενα χάσματα μεταξύ των εργατικών διεκδικήσεων και των παραχωρήσεων που είναι διατεθειμένοι σήμερα να κάμουν οι εργοδότες και η κυβέρνηση γίνεται τελευταία μια έντονη προσπάθεια από διάφορες πλευρές για καθυσχασμο και «μετριοπάθεια» στις εργατικές διεκδικήσεις με τη δικαιολογία της δύσκολη οικονομικής κατάστασης «στον τόπο μας» και του ήπιου, ειρηνικού κλίματος που πρέπει να βασιλεύσει στην προεκλογική περίοδο.

Τα συνδικαλιστικά όμως αιτήματα έχουν άμεση σχέση και το βιοτικό επίπεδο και το μέλλον των εργαζομένων εξαρτάται άμεσα με την προεκλογική εκστρατεία και τη σύνθεση της επόμενης βουλής και κυβέρνησης.

Για χρόνια ολόκληρα εργοδότες και κυβέρνηση έβαζαν μπροστά στους εργαζομένους το «καλο του εθνικού μας θέματος» για να σταματούν τις συνδικαλιστικές διεκδικήσεις και την ταξική πάλη. Μετα το 74 όλα τα κακα της Κύπρου αποδόθηκαν στην καταστροφή από τον πόλεμο και ζητήθηκαν ακόμα περισσότερες θυσίες.

Δυστυχώς οι ηγεσίες των συντεχνιών και των αριστερών κομμάτων συμπλευσαν κατά καιρούς με αυτές τις θεωρίες παραχωρώντας μια απρόσκοπτη διακυβέρνηση της κοινωνίας από τη δεξιά.

Σήμερα όμως έχουν αλλάξει πολλά. Ο κύπριος εργαζόμενος συνειδητοποιεί καθημερινά πως δεν ευθύνεται για όλα τα δεινά του αποκλειστικά ο ιμπεριαλιστικός μπαμπούλας. Σήμερα γίνεται ολόένα και πιο καθαρό πως την πιο μεγάλη και τη συνεχή μείωση του βιοτικού επιπέδου φέρουν οι ντόπιοι εκμεταλλευτές κι οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι στη βουλη και την κυβέρνηση.

Η Κύπρος είναι μια χώρα καπιταλιστική. Το παγκόσμιο

καπιταλιστικό σύστημα υφίσταται σήμερα μια από τις μεγαλύτερες κρίσεις στην ιστορία του. Η Κύπρος δεν μπορούσε να μείνει ανεπηρέαστη απ' αυτή την κρίση και δεν έμεινε ανεπηρέαστη. Πτώση στις επενδύσεις, πληθωρισμός, ελλειμματικό ισοζύγιο πληρωμών και άλλα χαρακτηριστικά της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης παρατηρούμε και στη Κύπρο όπως και σ' όλες τις καπιταλιστικές χώρες. Η κατάσταση σχεδόν πλήρους απασχόλησης που ήταν το καμάρι των Κυπρίων καπιταλιστών αρχίζει και αυτή να κλονίζεται καθώς αυξάνονται οι απολύσεις στα μεταλλεία την οικοδομική βιομηχανία κι άλλους ζωτικούς κλάδους της οικονομίας.

Κυβέρνηση κι εργοδότες δεν κρύβουν την απαισιοδοξία τους για το μέλλον ενώ προσπαθούν να εφαρμόσουν τα παραδοσιακά καπιταλιστικά μέτρα αντιμετώπισης της κατάστασης: Πάγωμα μισθών, περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες, «λιτότητα και περισυλλογή».

Το κλασικό επιχείρημα που βάζουν μπροστά μας είναι να περιορίσουμε τα αιτήματα μας στο ρυθμό αύξησης της παραγωγικότητας για να ξαναζωντανέψει η οικονομία, να γίνουν τα προϊόντα μας συναγωνίστιστα στις ξένες αγορές, να εισρεύσει ξένο συνάλλαγμα, να γίνουν

νέες επενδύσεις κλπ κλπ.

Τα ακουσαν πολλές φορές και για πολλά χρόνια και οι εργαζόμενοι της Βρετανίας, της Ιταλίας, της Ισπανίας, της Ελλάδας και το αποτέλεσμα: Ακόμα ψηλότερος πληθωρισμός, ακόμα μεγαλύτερη ανεργία (που πάει να ξεπεράσει το 10% στις χώρες της ΕΟΚ) ακόμα μεγαλύτερες περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες, χειρότερο βιοτικό επίπεδο.

Τους μήνες αυτούς λήγουν πολλές συμβάσεις ενώ εκκρεμούν πολλά σοβαρά αι-

τήματα των συντεχνιών. Από την εκβίαση των διαπραγματευσών με την κυβέρνηση και τους εργοδότες θα εξαρτηθεί το βιοτικό μας επίπεδο στους μήνες και τα χρόνια που ερχονται.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ. Για τη χαμηλή παραγωγικότητα δεν φταίει ο εργαζόμενος. Φταίνε οι καπιταλιστές και το χαοτικό κοινωνικό τους σύστημα. Αν οι καπιταλιστές διαλέγουν να επενδύουν σε μη παραγωγικούς τομείς (οικόπεδα, ξενοδοχεία κλπ) να φυγαδεύ-

θουν τα λεφτά τους στο εξωτερικό η να τα ξοδεύουν στις πολυτέλειες που συνήθισαν ΔΕΝ ΦΤΑΙΝ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ. Αν το καπιταλιστικό σύστημα θέλει την παραγωγή να εξαρτάται από τις αποφάσεις και επιθυμίες του καθενός καπιταλιστή ανάλογα με το πως θα βγει μεγαλύτερο κέρδος ΔΕΝ ΦΤΑΙΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ.

Η σημερινή οικονομία και τεχνολογία απαιτεί ένα κεντρικό πλάνο παραγωγής κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων, αυτών που παράγουν, αυτών που ξέρουν καλύτερα να οργανώσουν

(Συνέχεια στη 4η σελίδα)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΚΑΙ «ΠΡΑΧΤΟΡΙΣΜΟΣ»

Πριν δυο βδομάδες τα «ΝΕΑ» σ' ένα μικρο πρωτοσέλιδο δίστηλο κατάγγελλαν ότι «μεμονομένοι πλαστογράφοι» ανάγραφαν συνθήματα «δήθεν» εκ μέρους της αριστερής πτέρυγας της ΕΔΕΚ. Το σημείωμα κατέληγε αόριστα ότι οι πράξεις αυτές «θυμίζουν πραχτορισμο».

Δεν είναι καθόλου πρωτοφανές στην Κύπρο να χαρακτηρίζεται «πραχτορας» όποιος αρνείται να φιμωθεί και να δεχτεί αδιαμαρτύρητα την απολυταρχία μιας ηγεσίας. Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που το ΑΚΕΛ αποπειράθηκε να χρησιμοποιήσει αυτές τις μεθόδους ενάντια στην ΕΔΕΚ χαρακτηρίζοντας την σαν «μικροαστική» «αριστοριστική» «τροτσκιστική» και φυσικά χωρίς να παραλείψει και την κινδυνολογία του πραχτορισμού. Στο επίπεδο του ψίθυρου ο Λουσάριδης ήταν «τυχοδιώχτης», «καιροσκόπος», «πράχτορας της ΣΙ-Α», «Συνεργάτης του Γρίβα».

Τότε πολύ σωστα, τόσο τα «ΝΕΑ» όσο και η ΕΔΕΚ καταδίκασαν αυτή τη πρακτική και καλούσαν το ΑΚΕΛ να αφήσει τους χαρακτηρισμούς και να συζητήσει την ουσία της διαφωνίας. Τότε η ΕΔΕΚ αισθανόταν πως μπορούσε να κερδίσει μια λογική συζή-

τηση με το ΑΚΕΛ και δεν είχε ανάγκη συσκώτισης της αλήθειας με το φανατισμό και τη μισαλλοδοξία. Η ΕΔΕΚ κέρδισε - ή τουλάχιστο δεν έχασε - τη συζήτηση γιατί ακριβώς οι κατηγορίες του ΑΚΕΛ ήταν τόσο αόριστες και γελοίες που μόνο πρόσκαιρο φανάτισμο μπορούσαν να προκαλέσουν.

Δυστυχώς για την ηγεσία της ΕΔΕΚ η λογική στη συζήτηση ήταν μόνο θέμα πρόσκαιρης ταχτικής. Όταν μέσα στο ίδιο κόμμα προέκυψαν διαφωνίες αυτή η ίδια ηγεσία κατέφυγε στη μέθοδο της λασπολογίας για να χτυπήσει τα αριστερα στελέχη του κόμματος. Και όταν η «Σ.Ε.» ανακοίνωσε πως επίσημα πια μετατρέπεται σε όργανο της αριστερής πτέρυγας του κόμματος τα «ΝΕΑ» αράδιασαν το υβρεολόγιο για «μεμονομένους πλαστογράφους» και «πραχτορες».

Είναι γνωστό πως το δη-

μοσίευμα των «ΝΕΩΝ» δεν είναι απομονωμένο κρούσμα στην πολεμική που γίνεται ενάντια στην «Σ.Ε.» και την αριστερή πτέρυγα του κόμματος. Στο κομματικό πρασκήνιο και ακόμα και σε επίσημα κομματικά έγγραφα η λασπολογία δίνει και παίρνει. Εξωφρενική, αντιφατική, χαρακτηριστική του αδιέξοδου που οδηγήθηκε η κομματική γραφειοκρατία. Τη μια είμαστε πράχτορες ξένων υπηρεσιών, την άλλη πράχτορες του ΑΚΕΛ. Τη μια είμαστε μεμονομένοι πλαστογράφοι, την άλλη ετοιμάζονται μακροσκελείς λίστες για αποβολές από το κόμμα.

Η ιστορία του «πραχτορισμού» μας δεν είναι νέα. Προσπάθειες της γραφειοκρατίας ν' αποδείξει ότι καθοδηγούμαστε από ξένες οργανώσεις έγιναν στο παρελθόν και απέτυχαν παταγωδώς. Παρ' όλη την ενεργητικότητα της γραφειοκρατίας, που περιλάμβανε την αποστολή χαφιέδων σε οργανώσεις του εξωτερικού, το μόνο αποδεικτικό στοιχείο που βρέθηκε ήταν η αποστολή... εφημερίδων ξένων οργανώσεων στα γραφεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ! Έγινε μάλιστα

Συνέχεια στην 3

Η ΑΣΤΑΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Οι εργατικές ταραχές που ξέσπασαν το περασμένο καλοκαίρι στην Πολωνία συνεχίζονται και επεχτείνονται σε άλλα στρώματα του πληθυσμού, όπως είναι οι ιδιώτες αγρότες και οι φοιτητές.

Η σημασία των γεγονότων τούτων δύσκολα μπορεί να υποτιμηθεί για δύο βασικούς λόγους: Πρώτο γιατί η Πολωνία είναι ένας ουσιαστικώτατος κρίκος στα αμυντικά σχέδια της Σοβιετικής Ένωσης και δεύτερο, γιατί τα γεγονότα τούτα φέρνουν στην επιφάνεια τα προβλήματα των κοινωνιών της Ανατολικής Ευρώπης, αναζωπυρώνοντας ένα προβληματικό κ' ένα δίλημμα που για χρόνια απασχολεί το χώρο της αριστεράς.

Ο νέος πρωθυπουργός της χώρας μετά την πολύ πρόσφατη παραίτηση - αποπομπή του προηγούμενου πρωθυπουργού, που είχε διωριστεί επίσης, ύστερα από το ξέσπασμα των απεργιών, ζητά σε μια απελπισμένη προσπάθεια συγκράτησης των γεγονότων πίστωση χρόνου. Οι απεργίες, όμως, συνεχίζονται παρα τις απειλές των συμμάχων της Πολωνίας.

Οι εξελίξεις παίρνουν μια δυναμική που καμια ηγεσία δεν φαίνεται να μπορεί να συγκρατήσει, ούτε το Κ.Κ., ούτε η ηγεσία των ανεξαρτήτων συντεχνιών Αλληλεγγύη, ούτε η οργάνωση ΚΟΠ των διαφωνούντων, ούτε η εκκλησία.

Τα αιτήματα των εργατών είναι γνωστά και δημοσιεύτηκαν στις εφημερίδες αρκετές φορές. Αφορούν σε καθαρά οικονομικά-συνδικαλιστικά ζητήματα, σε συνδικαλιστικά-πολιτικά, καθώς και σε κοινωνικά-πολιτικά που απαιτούν την κατάργηση των προνομίων των γραφειοκρατών και ορισμένων ιδιωτών που

ξέφυγαν την κρατικοποίηση της οικονομίας.

Οι κυριότερες προβλέψεις που γίνονται σχετικά με την εξέλιξη των πραγμάτων είναι βασικά δύο:

α) Αν οι εργαζόμενοι δείξουν στάση διαλλαχτική και υποχωρήσουν σιγα-σιγα το κράτος θα τους αφαιρέσει τα δικαιώματα που πρόσφατα έχουν κερδίσει, έτσι που η επάνοδος

στα γνωστά πλαίσια είναι βέβαιη β) Η δεύτερη πρόβλεψη είναι συναφής με την πρώτη: Αν οι εργαζόμενοι συνεχίσουν ανένδοτοι, η χρήση βίας από τη κρατική εξουσία και ίσως, μια συμμαχική στρατιωτική επέμβαση είναι αναπόφευκτη.

Ο πιο πάνω συλλογισμός αποκαλύπτει το δίλημμα που προκύπτει από την εκρηκτική πραγματικότητα: Μια σκληρή στάση από μέρους των εργαζόμενων πιθανό να οδηγήσει τα πράγματα σε αιματοχυσία, ενώ μια

στάση διαλλαχτική θα ωθήσει ενδεχομένως το κράτος σε σκληρότερη στάση.

Το ερώτημα πάντως που είναι σημαντικό να απαντηθεί είναι, κατά πόσο το σύστημα είναι διατιθεμένο ή μπορεί να ανεχτεί την ύπαρξη ανεξαρτήτων συνδικάτων και μια σειρά άλλων δημοκρατικών θεσμών. Οι

προειδοποιήσεις των κυβερνήσεων της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας και η πολύ πρόσφατη προειδοποίηση - κριτική της Σοβιετικής Ένωσης προς την Πολωνική ηγεσία δεν αφήνουν πολλές αμφιβολίες για τις επιθυμίες των ηγεσιών των Κ.Κ. της Ανατολικής Ευρώπης.

Όπως και νάχει το πράγμα το γεγονός είναι πως μια δημοκρατικοποίηση και αλλαγή των θεσμών θα αλλάξει ποιοτικά τη λογική της λειτουργίας του συστήματος. Η διοίκηση της οικο-

νομίας, όπως γίνεται σήμερα, είναι δύσκολο να συνεχιστεί. Γιατί θα παρεμβάλλονται συνεχώς εμπόδια στην κάθετη διακίνηση εντολών από την κορυφή της πυραμίδας προς τη βάση. Τούτο δεν θα ήταν πολύ ανησυχητικό για την ηγεσία του Κ.Κ. αν το ζήτημα δεν είχε προηγήσει σοβαρότερες που αφορούν στην ίδια την ασκηση της εξουσίας. Το τι βρίσκεται σήμερα σε εξέλιξη είναι μια σοβαρή αντίθεση προς τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος. Είναι μια σαφής σύγκρουση των παραγωγικών δυνάμεων προς τις υφιστάμενες παραγωγικές σχέσεις, στο βαθμό που κάποιος μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτές τις κατηγορίες - σκέψεις.

Η κοινωνική διαστρωμάτωση, το οργανωμένο σύστημα προνομίων, η αυστηρή ιεραρχική διοργάνωση του γραφειοκρατικού συστήματος τίθενται υπό αμφισβήτηση από πλατιά λαϊκά στρώματα. Η οικονομική στασιμότητα, η γενική δυσανεξικία των εργαζομένων όπως εμφανίζεται δείχνει την ανικανότητα του συστήματος να συνεχίσει ομαλά και ανοδικά.

Όμως το σύστημα παρουσιάζεται από την άλλη ανίκανο να αναμορφωθεί. Και τούτο για δύο λόγους: α) Γιατί οι εξελίξεις τείνουν να το αυτοκαταργήσουν και β) γιατί δεν το επιτρέπει ολόκληρο το συμμαχικό σύστημα της Ανατολικής Ευρώπης.

Για τούτο η αστάθεια στην Πολωνία θα συνεχιστεί γιατί ακόμα δεν μπορεί να υπάρξει καθαρή λύση στην κρίση. Το τι συμβαίνει σήμερα είναι μια ένδειξη του τι θα ακολουθήσει στο μέλλον πάνω σε βάση πιο γενική και περισσότερη ισως δυναμική.

αιχμές

Καμια εφημερίδα δεν παραχώρησε χώρο για αγγελία και ανακοίνωση της προκήρυξης της Αριστερής πτέρυγας της ΕΔΕΚ. «Ελευθεροτυπία» ναι... ΟΧΙ όμως και να τα χαλάμε με το κατεστημένο...

Μετά τους σεισμούς στην Ελλάδα.

«Πόσοι ψήφοι είναι νεκροί και πόσοι τραυματίες;» Στοχασμός Νεοδημοκράτη υποψήφιου βουλευτή...

Ο Σαβούλλης τέθηκε υπο κράτηση. Τι προτείνει τώρα ο χρονογράφος της δεύτερης σελίδας της «Σημερινής» που υπόδειξε στον πρόσφυγα Σαβούλλη ότι γίνεται επικίνδυνος για το κράτος. Εκτός από την διάγνωση χρειάζονται κάποια φάρμακα... κινητοποίηση, διαδήλωση, απεργίες, επανάσταση Σοσιαλισμός...

Σωστα τάγραψες Μάριε. Ως εκεί όμως που δεν γίνονται και συ επικίνδυνος για το κράτος...

Ο ΔΗΣΥ θα φορολογήσει τις επιχειρήσεις της Εκκλησίας!

Απορία: Γιατί να έχει επιχειρήσεις η Εκκλησία; Έλα ντε...

Ο Αλέκος Κωνσταντινίδης αναφερόταν συχνά για τα «παιδιά της Σ. Έκφρασης». Τώρα που τα... παιδιά έγιναν πτέρυγα της ΕΔΕΚ σιώπησε.

«Κάτι άλλαξε». Τραγουδί με το Φ. Νικολάου. Αφιέρωμα από τα «παιδιά» της «Σ.Ε.».

Μ. Αλιφέρη: «ΟΥ ΚΛΕΨΕΙΣ... Μια από τις δέκα εντολές που παρέδωσε ο Θεός στο Μωύση και που ο τελευταίος ήταν ο μανδίκος που κατέφερα να ρίξει ένα βλέφαρο στη φιγούρα του Θεού. Όμως αν το να κλέψεις είναι αμαρτία, το να κλέψεις εφημερίδες τι είναι; Θυμάστε κανένα περιστατικό κλοπής εφημερίδας»;

ΑΣΤΕΡΙ:-Αν δεν μ' απατά η μνήμη μου τη «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ» στη Λευκωσία το 1981...

Μ.Αλιφέρη: - ΣΥΜΦΩΝΕΙΤΕ η ΔΙΑΦΩΝΕΙΤΕ;

Παίχτης: Στη τύχη θα διαφωνήσω...

Μ.Αλιφέρη: ΛΑΘΟΣ! διαφωνείτε...πράγματι...

Η συνέχεια στο επόμενο ΤΖΙΒΑΣ

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Οι 12 βουλευτές της δεξιάς πτέρυγας του εργατικού κόμματος που μαζί με άλλες αστικές «προσωπικότητες» ίδρυσαν το Συμβούλιο για τη Σοσιαλδημοκρατία μετά τις αλληπάλληλες ήττες τους στο ετήσιο συνέδριο του κόμματος και το έκτακτο συνέδριο του Γουέμπλεϋ προχωρούν τελικά στην ίδρυση νέου σοσιαλδημοκρατικού κόμματος πριν το πάσχα σε συνεργασία με το αστικό «Φιλελεύθερο» κόμμα.

Η ενέργεια αυτή είναι αποτέλεσμα και σαφής ένδειξη της ανάπτυξης των Μαρξιστικών ιδεών μέσα στο εργατικό κόμμα και της γενικότερης κίνησης της Βρετανικής κοινωνίας και του κόμματος προς τα αριστερά μέσα στα τρομερά αδιέξοδα όπου έχει ρίξει τη χώρα η καπιταλιστική κρίση (2 1/2 εκατ. άνεργοι 15% πληθωρισμός ξήλωμα των κοινωνικών υπηρεσιών κλπ).

Η κρίση αυτή θα κρίνει τελικά και την τύχη της «σπείρας των τεσσάρων» και των συνεργατών τους που μακροπρόθεσμα δεν έχουν καμια προοπτική επιβίωσης γιατί η ρεφορμιστική πολιτική τους είναι ανεφάρμοστη σε περιόδους που ο καπιταλισμός είναι αδύνατος να προσφέρει καν μεταρρυθμίσεις.

Προσωρίνα όμως οι κύριοι αυτοί μπορεί να 'χουν μια σχετική εκλογική επιτυχία μια και ολόκληρος ο αστικός τύπος και οι μεγαλοβιομήχανοι της Βρετανίας

α έχουν ρίξει όλα τους τα ατου και τα εκατομμύρια στην υποστήριξη του νέου κόμματος στην προσπάθεια τους να πλήξουν το εργατικό κόμμα.

Με το διώξιμο (γιατί πρόκειται στην ουσία για διώξιμο κι όχι αποχώρηση) των δεξιών από το εργατικό κόμμα και με την ολοκλήρωση της επικράτησης των δημοκρατικών διαδικασιών με τη μετατόπιση της δύναμης από τη γραφειοκρατία στη βάση του κόμματος έχουν ανοιχτεί διάπλατα οι πόρτες για την τελική επικράτηση των Μαρξιστικών ιδεών μέσα στο μεγαλύτερο κι ισχυρότερο κόμμα της Βρετανίας.

Τα χρόνια που έρχονται επιφυλάσσουν πρωτοφανείς αγώνες της εργατικής τάξης, των συνδικάτων τους και του εργατικού κόμματος στη πορεία για το Σοσιαλισμό, σε μια από τις πιο σημαντικές μητροπόλεις του καπιταλισμού.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Την ίδια στιγμή που δέκα περίπου εκατομμύρια Αμερικανοί γεμίζουν τις ουρές των ανέργων για να πάρουν τα εξευτελιστικά ανεργιακά επίδομα, την ίδια στιγμή που ο πληθωρισμός κατατρώει τους μισθούς των Αμερικανών, την ίδια στιγμή που η... Θάτσερ της Αμερικής κόβει δισεκατομμύρια δολάρια από τις κοινωνικές υ-

πηρεσίες του κράτους (αν αρνησθήσεις στην Αμερική και δεν έχεις χρήματα χάθηκες) και από τη «βοήθεια» στις χώρες του Τρίτου Κόσμου ο Ρήγκαν εξασφαλίζει 222 δισεκατομμύρια δολάρια! για το 1981 για στρατιωτικούς εξοπλισμούς.

Φαίνεται πως ο Αμερικανός πρόεδρος δεν διαβάζει Αγγλικές εφημερίδες για να πληροφορηθεί την δημοτικότητα της κ. Θάτσερ την ξεπερασμένη πολιτική της οποίας μιμείται, και την οργη του εργατικού κινήματος που συνεχώς ογκώνεται. Ούτε φαίνεται να έχει συνειδητοποιήσει

ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ

Η νέα κυβέρνηση του Ρήγκαν αυξάνει συνεχώς τη στρατιωτική και άλλη βοήθεια στη στρατιωτική χούντα της χώρας.

Ήδη οι πρώτοι αμερικάνοι στρατιωτικοί σύμβουλοι ανάλαβαν δράση ενάντια στο ανταρτικό κίνημα που δέχεται τις πρώτες αντεπιθέσεις μετά την ανακοπή της μεγάλης επίθεσης που είχε εξαπολύσει το Γενάρη.

Ταφτόχρονα υπάρχουν πληροφορίες για ναφτικό αποκλεισμό από τις ΗΠΑ της θαλάσσιας περιοχής ανάμεσα στη Κούβα και το Σαλβαντορ καθώς και του Σαλβαντορ ώστε να εμποδιστεί η αποστολή βοήθειας

πως όσο κι αν αυξάνει τους εξοπλισμούς του ο ιμπεριαλισμός δεν μπορεί πια εύκολα να στέκεται εμπόδιο στους αγώνες των λαών για αποτίναξη της ιμπεριαλιστικής καταπίεσης κι εκμετάλλευσης.

Την απάντηση δεν θα την έχει μόνο στο Σαλβαντορ, τη Βολιβία και σε άλλες χώρες του Τρίτου Κόσμου. Θα την έχει και μέσα στη χώρα που απο το εργατικό κίνημα που χτυπιέται ανελέητα από τα νέα οικονομικά μέτρα του προέδρου.

Δέλτα Μ.

προς το επαναστατικό κίνημα της χώρας είτε από τη Κούβα είτε τη Νικαράγουα.

Στο μεταξύ οι Εβρωπαίοι σύμμαχοι των ΗΠΑ διαφωνούν για το κατά πόσο πρέπει να προτιμηθεί η ωμη βία και κατα συνέπεια η ενίσχυση της χούντας για την ανακοπή των αριστερών δυνάμεων.

Αντίθετα υποστηρίζουν ότι η προώθηση μεταρρυθμιστικών μέτρων και η «εκδημοκρατικοποίηση» της πολιτικής ζωής θα αφαιρέσει το έδαφος κάτω από τα πόδια των αριστερών ανταρτών και θα τους αποδυναμώσει τόσο από την λαϊκή υποστή-

(Συνέχεια στη 3 σελίδα)

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Όσο πλησιάζουν οι βουλευτικές εκλογές γίνεται ολοένα και πιο φανερό η χρεώκοπία του Κέντρου στην Κύπρο. Δεν τους λείπουν μόνο οι πολιτικές θέσεις το συγκεκριμένο πρόγραμμα και οι προοπτικές που έχουν να δώσουν στον κυπριακό λαό. ΤΟΥΣ ΛΕΙΠΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΨΗΦΟΙ.

Εκτος από το κόμμα του Προέδρου που φαίνεται να επιβιώνει, τουλάχιστον χάρη στη χρησιμοποίηση του Κυβερνητικού μηχανισμού και των πλεονεκτημάτων που έχουν πάντα οι κυβερνώντες, υπάρχει γενική εχτίμηση πως τα υπόλοιπα κόμματα του Κέντρου θα καταποντιστούν στις εκλογές σε σημείο να μη αναδείξουν στη βουλή ούτε αυτούς τους αρχηγούς τους.

Αυτό είναι φυσικό επακόλουθο της οικονομικής κρίσης και της ταξικής πτώσης που παρατηρείται στην Κύπρο. Ακόμα και οι φημολογούμενες συνενώσεις, συγκολλήσεις, συνεργασίες μεταξύ δυο ή τριών κομμάτων του Κέντρου δεν φαίνεται πια να τους σώζουν.

Αυτή την εχτίμηση φαίνεται να την έχει κάνει και η ηγεσία του ΑΚΕΛ που τον τελευταίο καιρό έχει απαλύνει την κριτική της στον Πρόεδρο και το κόμμα του ενώ φημολογείται έντονα πρόθεση μετεκλογικής επαναπροσέγγισης ΑΚΕΛ - ΔΗΚΟ.

Εν τω μεταξύ η ηγεσία της ΕΔΕΚ εμμένει στο «Ευρύ Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας» που είναι τόσο ευρύ ώστε να επιτρέψει τη σύμπραξη ή συνεργασία με οποιοδήποτε «πατριωτικές» δυνάμεις ανεξάρτητα από ταξική-ιδεολογική τοποθέτηση.

Η πολιτική της ηγεσίας του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ που επιτρέπει συμμαχίες με μη άριστερες δυνάμεις είναι επικίνδυνη για το εργατικό κίνημα της Κύπρου.

Συνεργασία με αστούς - ανεξάρτητα αν αυτοαποκαλούνται ή αν τους βαφτίζουμε «πατριώτες» «κεντρώους» ή οτιδήποτε άλλο - μπορεί να γίνει μόνο πάνω στο πρόγραμμα τους που δεν μπορεί να είναι φιλο-εργατικό, φιλο-λαϊκό ιδιαίτερα σε μια εποχή οικονομικής κρίσης όταν βασικότερη επιδίωξη των αστών είναι το χτύπημα του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων. Υστερα η συνεργασία με τους αστούς βάζει φραγμούς στο χτίσιμο του ενιαίου αντιϊμπεριαλιστικού μετώπου Ε/Κυπρίων και Τ/Κυπρίων εργαζομένων γιατί οι εργαζόμενοι, ιδιαίτερα οι Τ/Κυπριοί δεν έχουν καμμία εμπιστοσύνη στους δεξιούς και δεν είναι διατεθειμένοι να αγωνιστούν για ν' αλλάξουν τους Τούρκους και Τ/Κ καταπιεστές - εκμεταλλευτές τους με ελληνοκύπριους.

Τόσο για το συμφέρον των εργαζομένων στη δύσκολη οικονομική περίοδο που περνάμε όσο και για τον αγώνα για μια ενιαία, ελεύθερη, σοσιαλιστική Κύπρο τα μέλη των αριστερών κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ και οι αριστεροί γενικά έχουν καθήκο να αγωνιστούν για την επιβολή της ενότητας στις ηγεσίες των αριστερών κομμάτων.

Μιας ενότητας που θα επιτρέπει τις διαφωνίες και την κριτική αλλά θα συγκεντρώνει την ακατανίκητη δύναμη της εργατικής τάξης για την υιοθέτηση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος που είναι το μόνο που μπορεί να λύσει τα προβλήματα του λαού οικονομικά κοινωνικά και το εθνικό πρόβλημα.

Για 20 χρόνια η Κύπρος κυβερνάται από τη δεξιά. Η διακυβέρνηση αυτή μας έφερε στα σημερινά χάλια. Πιο νωπα στην μνήμη μας είναι τα 4 χρόνια «κεντρώας» βούλησης και κεντρώας κυβέρνησης.

Η θέση κάθε εργαζόμενου, κάθε αγωνιστή, κάθε αριστερού σήμερα είναι: ΟΧΙ ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ ΒΟΥΛΗ, ΟΧΙ ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΚΑΜΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΒΑΣΗ ΕΝΟΣ ΚΟΙΝΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΩΝ.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

Έπιστολές στην εφημερίδα μας

Αγαπητή σύνταξη,

Σαν διάβαζα την εφημερίδα "Cyprus Weekly", μια φωτογραφία άρπαξε την προσοχή μου. Ετριψα τα μάτια μου, τα έκλεισα, τα άνοιξα μια η φωτογραφία που έδειχνε πως τα συνθήματα υπέρ της Σ.Ε. δεν αναγράφονται τώρα μόνο από δραστήριους νεολαίους αλλά και από χαρούμενες μεσήλικες εργάτριες, ήταν ακόμα εκεί:

Διάβασα την παράγραφο κάτω από τη φωτογραφία - λάθος είχα καταλάβει. Στην πραγματικότητα οι εργάτριες έσβυναν το σύνθημα από τον τοίχο της Τράπεζας Μπάρκλεϊς και γι' αυτό χρειάστηκαν μια ολόκληρη μέρα (όπως μας πληροφορεί η εφημερίδα). Ο Διευθυντής της Μπάρκλεϊς θα είναι οπωσδήποτε ικανοποιημένος που μπόρεσε να ανταποκριθεί στην έκκληση του Λέλλου και οι εργάτριες... ευχαριστημένες που «τα παιδιά της Σ.Ε.» τους εξασφάλισαν μια ολόκληρη μέρα δουλειάς προΐον δυσκολοεύρετο μέσα στην τόση ανεργία που υπάρχει στον τόπο μας! Μπράβο Λέλλο, μπράβο «παιδιά της Σ.Ε.»!

«Ρ»
Τακτική αναγνώστρια
της Σ.Ε.

Nicosia Mayor Lellos Demetriades has appealed to all civic-minded citizens to help stamp out the "ugly" habit of painting slogans on the walls of private and public buildings and ancient monuments. Picture shows two women workers cleaning slogans from the marble front of Barclays Bank in Eleftheria Square, Nicosia. It took them a whole day.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΚΑΙ «ΠΡΑΧΤΟΡΙΣΜΟΣ»

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

πρόταση απαγόρευσης της κυκλοφορίας «μη εγκεκριμένων» εντύπων στο κόμμα.

Η κατηγορία ότι είμαστε πράχτορες του ΑΚΕΛ είναι πιο πρόσφατη. Έγινε έμμεσα για πρώτη φορά λίγο μετά τις αποβολές της συνταχτικής επιτροπής της «Σ.Ε.» σε έγγραφο του Γ.Γ. της ΕΔΕΚ Τάκη Χ' Δημητρίου. Το έγγραφο ήταν απάντηση σε έγγραφο τεσσάρων αριστερών στελεχών της ΕΔΕΚ που κατατέθηκε στην Κ.Ε. και αναφερόταν στην ενδοκομματική κατάσταση και την πολιτική της ΕΔΕΚ. Στο έγγραφο του ο Γ.Γ. της ΕΔΕΚ κατηγορούσε τους συγγραφείς του εγγράφου σαν υπονομευτές του κόμματος και άφηνε να νοηθεί ότι υπηρετούσαν το ΑΚΕΛ: πως αλλιώς μπορούσε να ερμηνευτεί το γεγονός ότι η ενδοκομματική κρίση οξύνονταν όταν οξύνονταν οι σχέσεις ΕΔΕΚ-ΑΚΕΛ; και γιατί τόση επιμονή από την αριστερά για συνεργασία με το ΑΚΕΛ;

Είναι αλήθεια ότι η αριστερά διαφώνησε έντονα με το τρόπο που το κόμμα χειρίστηκε τις συγκρούσεις με το ΑΚΕΛ. Η αριστερά υποστήριξε πως χρειαζόταν πρώτα απ' όλα μια τελειωτική ρήξη με τη δεξιά και μόνο τότε η ΕΔΕΚ θα μπορούσε να αντεπεξέλθει με το ΑΚΕΛ. Αντίθετα η κομματική ηγεσία επέμενε να μισο-υποστηρίξει την κυβέρνηση και ιδιαίτερα τον Πρόεδρο Κυπριανού («στο εθνικό θέμα είναι ΕΔΕΚ-Κίτης» συνήθιζε να λέει ο Πρόεδρος του κόμματος) και να χτυπά το ΑΚΕΛ όχι από μια θέση αρχών αλλά σ' ένα τελείως επιφανειακό επίπεδο.

Στη πραγματικότητα η κριτική της αριστεράς για το ΑΚΕΛ δεν ήταν πιο ήπια. Στηριζόταν όμως πάνω σε δυο βασικές αρχές: Η πρώτη αφορούσε την ταξική τοποθέτηση των διαφόρων κομμάτων. Ο διαχωρισμός ανάμεσα σε αστικά και εργατικά κόμματα. Οσες διαφωνίες κι αν υπήρχαν ανάμεσα στο ΑΚΕΛ και την ΕΔΕΚ σε καμμία περίπτωση δεν επιτρεπόταν να συγχιστούν με τη ριζική διαφορά με τα κόμματα της δεξιάς. Η δεύτερη αρχή αφορούσε την προοπτική της συνεργασίας των αριστερών κομμάτων. Είναι πια σαφές πως η μόνη ρεαλιστική προοπτική - για την ώρα τουλάχιστο - για σοβαρή διεκδίκηση της εξουσίας από την αριστερά περνά μέσα από τη συνεργασία ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ. Οι σημερινές μας διαφωνίες δεν δικαιολογούν σε καμμία περίπτωση απεμπόληση της μόνης εναλλακτικής λύσης σε μία μακροπρόθεσμη προοπτική. Ακριβώς στην άρνηση μιας προοπτικής ενότητας της αριστεράς από το ΑΚΕΛ θάπρεπε να στηριζόταν η ΕΔΕΚ την επίθεσή της: Μια επίθεση για ενότητα.

Η γραφειοκρατία της ΕΔΕΚ έλπριζε πως με την αποβολή της συνταχτικής επιτροπής της «Σ.Ε.» θα τελειωνε και η ύπαρξη της αριστερής πτέρυγας της ΕΔΕΚ. Πως πολύ σύντομα η απογοήτευση και τα οικονομικά προβλήματα θα οδηγούσαν στο θάνατο της εφημερίδας. Έτσι όταν αντιλήφθηκαν πως η «Σ.Ε.» επιβίωσε και συνέχισε τον αγώνα της απέδωσαν και πάλι το γεγονός σε «οικονομική ενίσχυση» ποτε από το εξωτερικό ποτε από το ΑΚΕΛ. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπόρεσαν ποτε να καταλά-

βουν πως υπάρχουν αγωνιστές έτοιμοι να υποστούν θυσίες για τον αγώνα που διεξάγουν, έτοιμοι να δώσουν γενναϊόδωρα για την ενίσχυση μιας εφημερίδας όπως η «Σ.Ε.». Ελπίζαμε πως η εκπληκτική επιτυχία της Χριστουγεννιάτικης συνεστίασης της «Σ.Ε.» θα τους έδειχνε πειστικά τις δυνατότητες μας. Πιστεύουμε πως οι ίδιοι τις ξέρουν. Ομως αν μπορέσουν να εξαπατήσουν ακόμα μερικά μέλη αξίζει τον κόπο...

Το γεγονός παραμένει ότι η αριστερή πτέρυγα της ΕΔΕΚ όχι μόνο επιβίωσε αλλά και δυνάμωσε τους τελευταίους μήνες. Γίνεται ολοένα και πιο καθαρό το ποση ζημια προκαλεί η γραφειοκρατική κλίκα στο κόμμα. Η «Σ.Ε.» θα συνεχίσει να αγωνίζεται για μια ΕΔΕΚ μαζική μια ΕΔΕΚ με επαναστατικές προοπτικές. Οι σημερινές δυσκολίες είναι αναπόφευκτες αλλά ταυτόχρονα και μια τρομαχτική εμπειρία για το εργατικό κίνημα.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

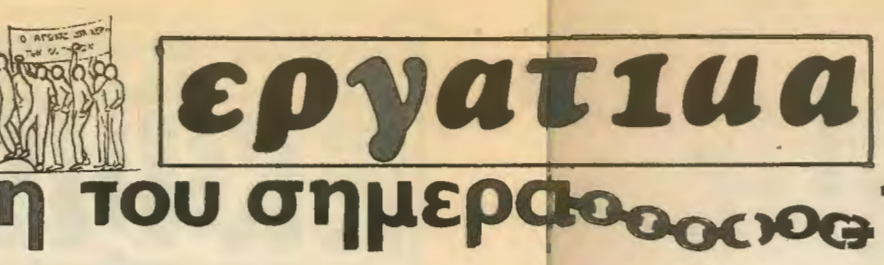
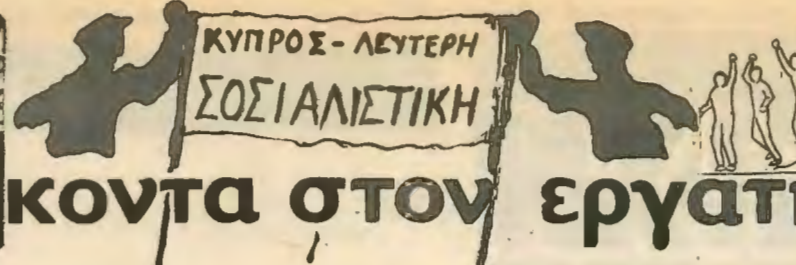
Συνέχεια από την 2η
ριξη ώστε να αναγκαστούν να συνθηκολογήσουν.

Τήν ίδια άποψη υποστήριξε και ο αμερικάνος πρεσβεφτής στο Σαλβαντορ.

Η πιθανότητα άμεσης αμερικάνικης επέμβασης σε μαζική κλίμακα είναι περιορισμένη μετά το Βιετνάμ λόγω των εσωτερικών δυναμικών που μπορεί να εξαπολύσει.

Το κίνημα μπαίνει σε μια περίοδο άμυνας. Παρ' όλα αυτά παραμένει ισχυρό και με τη πείρα των τελευταίων μηνών και τη διεθνή υποστήριξη σίγουρα θα πάει μπροστά.

- Πέτρος

«Αφήστε την άρχουσα τάξη να τρέμει... Οι εργάτες δεν έχουν να χάσουν τίποτα εκτός απ' τις αλυσίδες τους και έχουν να κερδίσουν έναν κόσμο δλάκερο. Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε!»

Κοντα στον εργάτη του σήμερα τον Νικητή του Αύριο!

ΑΜΙΑΝΤΟΡΥΧΕΙΑ: ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Η προειδοποίηση των εργατών των Κυπριακών Αμιαντορυχείων για πραγματοποίηση απεργίας σε περίπτωση απολύσεων συναδέλφων τους από το (τακτικό προσωπικό) δεν φαίνεται να επηρέασε καθόλου την αρχική απόφαση της εταιρείας για απολύσεις 51 μονιμών εργατών. Έτσι μετά από τους 40 προσωρινούς απολύονται ακόμα 51 εργάτες δημιουργώντας μ' αυτό τον τρόπο ένα τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα στα χωριά της γύρω περιοχής.

Η Σ.Ε. θέλωντας να προβάλει τις οποιοσδήποτε επιπτώσεις των απολύσεων επισκέφθηκε τα δυο μεγαλύτερα χωριά της περιοχής Κυπερούντα και Πελέντρι και μίλησε με τους εκεί απολυμένους εργάτες.

ΚΥΠΕΡΟΥΝΤΑ
ΕΡ.: Πόσο συνολικά κάτοικοι της Κυπερούντας απεργάζονται από τις απολύσεις;

Απ.: Από τους 51 απολυμένους οι 27 είναι κάτοικοι του χωριού μας ηλικίας 23—40 χρονών. Αυτοί που ήταν οδηγοί είχαν 5 χρόνια περίπου υπηρεσία ενώ οι άλλοι είχαν από 2—3 χρόνια υπηρεσία.

Στις 7 του Γενάρη ειδοποιήθηκαν από την διεύθυνση της εταιρείας ότι σε 6 βδομάδες (22 Φεβράρη) από τότε θα μας απόλυσε με την δικαιολογία ότι δεν υπάρχουν ικανοποιητικές εξαγωγές του αμιάντου. Κατά τα τέλη όμως του Γενάρη και ενώ οι απολύσεις των προσωρινών συναδέλφων μας ήταν πια βεβαίες, μας ανακοινώθηκε ότι οι απολύσεις των τακτικών εργατών αναστάθηκαν. Μετά από αρκετές μέρες στις 23 Φεβράρη η διεύθυνση άλλαξε πάλι γνώμη και μας είπε ότι οι απολύσεις θα γίνονται και έτσι τώρα είμαστε άνεργοι χωρίς πολλές ελπίδες να βρούμε σύντομα άλλη δουλειά γιατί πριν μερικές ακόμα βδομάδες η διεύθυνση μας υποσχόταν ότι δεν θα μας απόλυσε.

Οι προσωρινοί εργάτες δεν αντιμετωπίζουν τόσα προβλήματα όσα εμείς γιατί αυτοί στην συντριπτική τους πλειοψηφία είναι συνταξιούχοι.
ΕΡ.: Στις 6 Φεβράρη οι Συντεχνίες πρότειναν μείωση των ωρών εργασίας, ακόμα και απολαβών προκειμένου να μην απολυθούν κανένας μόνιμος εργάτης. Επίσης προειδοποίησαν την διεύθυνση της εταιρείας ότι αν δεν ανταποκρινόταν θετικά στις προτάσεις τους μέχρι τις 17 Φεβράρη θα αντιδρούσαν ακόμα και δυναμικά. Οχι μόνον έχουν τελικά πραγματοποιηθεί οι απολύσεις αλλά και οι συντεχνίες ακόμα δεν αντιδράσαν.

Πώς το σχολιάζετε αυτό;
Απ.: Πραγματικά έχουν παρτεί τέτοιες αποφάσεις που τέλος πάντων μας έδιναν κάποια σιγουρία για το μέλλον. Δεν είχαμε ψευδοειδήσεις για τις προθέσεις της διεύθυνσης, αλλά είχαμε μαζί μας (έτσι τουλάχιστον πιστεύουμε) την συνεργασία και αλληλεγγύη των συναδέλφων μας. Οι εκπρόσω-

ποι των συντεχνιών μας υποσχόταν ότι θα αγωνιζόταν με κάθε μέσο για να αποφευχθούν οι απολύσεις.
Οπως είπατε και εσείς η προθεσμία που δώσαμε στην εταιρεία για να ανασθερθεί την απόφαση της -έληγε στις 17 Φεβράρη και μετά θα έπρεπε οι συντεχνίες μαζί με τους εργάτες μέλη τους να αποφασίσουν πως έπρεπε να ενεργήσουν. Σε συνάντηση όμως, που έγινε στο χωριό μας στις 23 Φεβράρη, μεταξύ συντεχνιών και της τοπικής επιτροπής των αμιαντορυχών όχι μόνο δεν συζητήθηκαν τρόποι υποστήριξης των απολυμένων αλλά ακόμα και οι ίδιοι οι εκπρόσωποι μας, οι συναδέλφοι μας αποδέχθηκαν τις απολύσεις και συζητήσαν όπως μάθαμε «μέτρα ανακούφισης» μας.

Η εξήγηση για την απαράδεκτη στάση των εκπροσώπων μας είναι απλή. Όλα τα μέλη της τοπικής επιτροπής είναι αμιαντορυχοί με πολύχρονη υπηρεσία και δεν εκπνεάζονται από τις απολύσεις. Έτσι έχοντας μια σύγχυση θέση στην εταιρεία βλέπουν τες αρχικές προτάσεις των συντεχνιών (μείωση ωρών εργασίας) σαν απειλή για τις σημερινές μισθολογικές τους απολαβές. Οι συνάδελφοι μας προτίμησαν να κόψουν το μεροκάματο 27 ανθρώπων παρα να χάσουν τα λεφτά των υπερωρίων. Είναι απαράδεκτο να μην υπάρχει συνεργασία μεταξύ των εργατών, που όχι μόνο ανήκουν στην ίδια συντεχνία (ΣΕΚ) αλλά και στο ίδιο κόμμα (ΑΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ).

ΕΡ.: Σε λίγο καιρό θα έχουμε βουλευτικές εκλογές και εσείς που σήμερα είστε άνεργοι, θα επανδρόσετε τα εκλογικά επιτελεία του Δ.Η.ΣΥ και γενικά θα δώσετε οποιαδήποτε αναγκαία υποστήριξη στο κόμμα αυτό. Ο Δ.Η.ΣΥ όμως τι έχει κάνει για να βοηθήσει εσάς στην επίλυση των προβλημάτων σας;
Απ.: Σήμερα το νερό της περιοχής είναι πολύ λίγο και είναι οικονομικά ασύμφορη η αξιοποίηση των χωρικών μας. Αν υπήρχε όμως ένα πρόγραμμα στην περιοχή του Αη Γιώργη του Καυκάλου (κοντα στη Βυζακία) τότε αυτό θα είχε ευεργετικά αποτελέσματα στην γεωργία.

ΕΡ.: Πώς βλέπετε το ρόλο των συντεχνιών στο συγκεκριμένο θέμα των απολύσεων;
Απ.: Οι συντεχνίες δεν μας έχουν λάβει καθόλου υπ' όψη. Τι μια μέρα συζητούσαμε μέτρα για να αποφευχθούν οι απολύσεις και την άλλη μαθαίνουμε από τις εφημερίδες ότι οι συντεχνίες ζήτησαν αποζημιώσεις για τους απολυμένους!

ΕΡ.: Μήπως σκέφτεστε να στραφείτε στην αξιοποίηση των χωρικών σας;
Απ.: Σήμερα το νερό της περιοχής είναι πολύ λίγο και είναι οικονομικά ασύμφορη η αξιοποίηση των χωρικών μας. Αν υπήρχε όμως ένα πρόγραμμα στην περιοχή του Αη Γιώργη του Καυκάλου (κοντα στη Βυζακία) τότε αυτό θα είχε ευεργετικά αποτελέσματα στην γεωργία.

ΕΡ.: Ποιες θα είναι οι μελλοντικές σας ενέργειες;
Απ.: Η πρώτη μας δουλειά είναι να συμβουλευτούμε ένα δικηγόρο για την εγκυρότητα των απολύσεων μας και δεν ανακοινώθηκαν 6 βδομάδες πιο πριν όπως είπατε.

ΚΑΜΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα) και ν' αυξήσουν την παραγωγή.

Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά χρειάζεται η εφαρμογή ενός ριζοσπαστικού σοσιαλιστικού προγράμματος για να βγει από τα αδιέξοδα η οικονομία κι η κοινωνία.

Αυτό το πρόγραμμα πρέπει να αντιπαράβalletαι κάθε φορά στις θεωρίες της κυβέρνησης και των εργοδοτών.

Πρέπει να αντιπαράβληθεί και να επιβληθεί με την ένταση των εργατικών κινητοποιήσεων και διεκδικήσεων κι όχι με το σταμάτημα τους.

Πέρασε πάνω από ένας χρόνος που οι συνδικαλιστικές οργανώσεις υπέβαλαν κοινό υπόμνημα στην Κυβέρνηση απαιτώντας λύση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων που πλήττουν τους εργαζόμενους. Τα αιτήματα περιλάμβαναν τη δωρεάν παιδείαν, τη στέγαση, το χτύπημα του πληθωρισμού, τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, καλύτερο σύστημα φορολογίας κλπ.

Όλα αυτά τα αιτήματα φαίνεται να μην τα λύνει οποιαδήποτε δεξιά κυβέρνηση που αναγκάζεται να προστατεύει τα συμφέροντα των εργοδοτών στη σημερινή οικονομική κρίση.

Μια γέσση αυτής της ανικανότητας είχαμε τελευταία με το θέμα της φορολογίας στο οποίο επικεφαλής συγκροτήθηκε Κυβέρνησης-συντεχνιών, (αν δεν επικρατήσε και πάλι η θεωρία του «ήπιου κλίματος» των εκλογών). Οι συντελεστές και οι φορολογικές διευκολύνσεις που προτείνο-ν οι συντεχνίες-αν επιβλήθουν-οποσδήποτε θα απαμβλύνουν το βάρος που φορτώνονται οι εργαζόμενοι αν και η σημαντική μείωση που προτείνεται για τις ψηλές εισοδηματικές τάξεις (10% για φορολογητέο εισόδημα £4.000-£5.000 και 15%

και 10% για εισόδημα £5.000-£6.000 και £6.000-£9.000 αντίστοιχα) είναι ένα μέτρο στο οποίο έπρεπε τουλάχιστο η Π.Ε.Ο να αντιταχτεί αν λάβουμε υπόψη ότι μόνο γύρω στα 10% των εργαζομένων παίρνουν ακαθάριστο μισθο πάνω από £300 το μήνα.

Ακόμα και-τυχόν ικανοποίηση των συντεχνιακών αιτημάτων δεν θα λύσει τα οικονομικά προβλήματα των εργαζομένων. Κι ένα τέτοιο πρόγραμμα δε θα δεχτεί ποτε να εφαρμοστεί μια δεξιά βουλή και οι δεξιά κυβέρνηση όσο «πατριωτική» και «κεντρική» κι αν είναι.

Είναι-γι αυτό το λόγο που οι εργατικές διεκδικήσεις έχουν άμεση σχέση με τις εκλογές. Οι εργαζόμενοι της Κύπρου πρέπει να χρησιμοποιήσουν τις εκλογές για να επιβάλουν ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα αλλαγών και μέτρων. Πρέπει να χρησιμοποιήσουν τις εκλογές για να πείσουν για προγραμματική ενότητα των εργατικών κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ για την πρόβλεψη αυτή του προγράμματος. Εξ άλλου μόνο μια βουλή με πλειοψηφία ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ και με αριστερή κυβέρνηση μπορεί να βάλει τις βάσεις για το χτίσιμο ενός κοινού αντιιμπεριαλιστικού αντικαπιταλιστικού μετώπου Ε/κυπριακών και Γ/Κυπριακών εργατικών κομμάτων και εργατών που θα σφυρηλατήσει την ενότητα των δυο κοινοτήτων στον αγώνα για καλύτερα και σοσιαλιστικά.

Μαζί λοιπόν με τις μισθολογικές και φορολογικές απαιτήσεις οι εργαζόμενοι πρέπει να προβάλλουν ένα κοινό πρόγραμμα σοσιαλιστικών μέτρων που θα περιλαμβάνει την άμεση κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο του τραπεζικού κεφαλαίου, του εισαγωγικού εμπορίου, των μεγάλων βιομηχανικών μονάδων.

— Το μοίρασμα της εκ-

ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τα προβλήματα των δικηγορικων υπαλλήλων υπάρχουν εδώ και αρκετά χρόνια.

Απο πολλά χρόνια τώρα γίνονται προσπάθειες για ΑΔΙΕΞΟΔΑ

Οι συζητήσεις των συλλογικών συμβάσεων για το 1981 παρουσιάζουν το έντονα επαναληπτικό φαινόμενο των αδιεξόδων στις διαπραγματεύσεις μεταξύ των συντεχνιών και εργοδοτών. Πιο πρόσφατες περιπτώσεις είναι -αυτές της ΠΕΛΕΤΙΚΟ, των Αλλαντοποιών, Δαλιού, των Μηχανοτεχνικών-Μηχανοτεχνικών, των Μεταλλουργικών Βιομηχανιών κ.ά.

Η διαδικασία της παραπομπής του κάθε φορά αδιεξόδου — στην υπογραφή σύμβασης — στο Υπουργείο Εργασίας για μεσολάβηση. Κατοχυρώνεται από τον κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων και που οι εργοδότες εφαρμόζοντας την, καθυστερούν την υπογραφή συμβάσεων για 2-3 μήνες. Ακόμα και αν μετά την υπογραφή της συμφωνίας, δοθούν αναδρομικές αυξήσεις στους εργάτες το οικονομικό τους έλλειμμα των προηγούμενων μηνών δεν καλύπτεται.

Ακόμη μια συγκεκριμένη περίπτωση που ο κώδικας Βιομηχανικών Σχέσεων στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα των εργατών. Οσο η κρίση βαθαίνει άλλο τόσο οι εργοδότες θα χρησιμοποιούν τον κώδικα για να περιορίσουν τις διεκδικήσεις των εργατών.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ.
Τα πιο πάνω αδιέξοδα οι απεργίες (ΠΚ, Νοσοκομείο κ.α.) οι απολύσεις εργατών (Αμιαντορυχεία, Μεταλλεία Χρωμίου) δεν είναι παρα μερικά ακόμα απειλητικά μηνύματα που στέλλουν οι εργοδότες στους εργαζόμενους. Η παγκόσμια οικονομική κρίση αναπόφευκτα επηρεάζει και τους Κυπρίους καταπλάσεις που ακολουθώντας τις μεθόδους των Ευρωπαίων και άλλων συναδέλφων τους θα προσπαθήσουν να μείνουν τις οικονομικές συνέπειες της κρίσης στους ώμους του εργάτη.

Οπως είπαμε πολλές φορές μέχρι τώρα, ο εργάτης σήμερα εστιάζει ότι ο ζημιωμένος απ' αυτή την διάσπαση είναι οι απολυμένοι εργάτες, μακροπρόθεσμα αυτός που τελικά θα βγει χαμένος είναι η εργατική τάξη της Κύπρου.

Γι' αυτό πρέπει να συμπαραταχθεί στους εργάτες των αμιαντορυχείων με όλες της τις δυνάμεις.

8 του Μάρτη του 1958 οι εργάτες της βιομηχανίας ενδύσεως στην Ν. Υόρκη της Αμερικής κατέβηκαν σε διαδήλωση διαμαρτυρίας για τις άθλιες συνθήκες δουλειάς. Η απεργία τους πνίχκε στο αίμα από την αστυνομία.

Το 1910 σε συνέδριο προοδευτικών γυναικών στην Κοπεγχάγη η 8η του Μάρτη, καθιερώθηκε σαν ημέρα της γυναίκας, μέρα πάλης για καλύτερη ζωή.

Αυτή η επέτειος οικιοποιήθηκε βέβαια κι από τον ΟΗΕ που την καθιέρωσε σαν διεθνή μέρα της γυναίκας.

Κι έτσι μαζί με τη γιορτή και τα λουλουδία του μαρασμού, θα μιλήσουμε για την «προσφορά της γυναίκας στην κοινωνία, σαν μητέρα και νοικοκυρά».

Πόσο της έχουν ευγνωμοσύνη και εκτίμηση για την εγκράτια, την αυταπάρνηση, την υπομονή της, την προσφορά της, την αυτοθυσία της.

Πέντε λεπτά πριν ή μετα την εκπομπή αφιέρωση θα μας πλη-

ροφορεί η τηλεόραση. «Το πολυτιμότερο πράγμα που έχει είναι τα μαλλιά της... Σιαμπού...!»

Δείγμα μια γυμνή «σέξυ» γυναίκα θα μας εξυμνή την ποιότητα ενός τροχού, ή ενός ούσιου ή οποιουδήποτε άλλου καταναλωτικού αγαθού.

Ετσι εξεπτελειωμένη θέλει ο καπιταλισμός τη γυναίκα - θυσία και αυτή στο βωμό του κέρδους και της εκμετάλλευσης.

Το γυναικείο πρόβλημα είναι σοβαρό κι έχει τις δικές του ιδιομορφίες. Η λύση του δεν βρίσκεται ασφαλώς στους ακινδυνούς γιορτασμούς γυναικείων εξεγέρσεων. Βρίσκεται στη συνειδητοποίηση των γυναικών και των αντρων για τις καταπιεστικές δομές της αστικής κοινωνίας σ' όλα τα επίπεδα: οικονομικό, νόμιμο, εξουσιαστικό, εργασιακό, ανθρωπίνων σχέσεων, σεξ ...

Τέλος βρισκόμαστε στη σύνδεση της πάλης για γυναικεία απελευθέρωση με την πάλη ολόκληρου του εργατικού κινήματος για ανατροπή του καταπιεστικού καπι-

ταλισμού. Η απεργία των δικηγορικων υπαλλήλων είναι η πρώτη βήματα στην πορεία αυτής της πάλης.

Δυστυχώς ως σήμερα δεν έγινε τίποτε κατορθωτό, λόγω της αρνητικής στάσης της πλειοψηφίας των δικηγορών και της σχετικής ταχτικής κωλυσιεργίας που ακολουθούν.

Έτσι, παγκύπριες, συνελεύσεις των δικηγορικων αποφάσισαν για τις 13 αφτου του Μάρτη την Παγκύπρια κήρυξη τριώρης στάσης εργασίας, σαν πρώτο μέρο για τη διεκδίκηση των αιτημάτων του Κλάδου τους.

Τα βασικά αιτήματα των δικηγορικων είναι:

1. Μισθολογικές αφηήσεις
2. Τιμαριθμηκό επίδομα
3. Ταμείο Πρόνοιας
4. Ταμείο Ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης
5. Χρονιάτικες άδειες.

8 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

8 του Μάρτη, της «γιορτής» ή «ημέρας της γυναίκας, κι όπως μας έχουν συνηθίσει και μάθει (η αστική κοινωνία και τα μέσα μαζικής επικοινωνίας) θα πρέπει να σταθούμε και πάλι παθητικοί ακροατές ομιλιών και μεγαλοστομιών λογιδρίων για τη διαίτιση μιας κατάστασης - πολυτήμης προσφοράς στην ανήλιψη του αστισμού, κόντρα στην οποία είχαν ξεσηκωθεί και θυσίασται στις 8 του Μάρτη του 1858 οι εργάτριες της Νέας Υόρκης.

Θα πρέπει ακόμα να σταθούμε τυφλοί θεατές σε μια παρέλαση ανθοδερσιων και λουλουδιων που θα στολίζουν μέχρι μαρασμού -δμορφες ανθοδόχες, στο όνομα της γυναίκας και ειδικότερα της μητέρας.

8 του Μάρτη του 1858 οι εργάτριες της βιομηχανίας ενδύσεως στην Ν. Υόρκη της Αμερικής κατέβηκαν σε διαδήλωση διαμαρτυρίας για τις άθλιες συνθήκες δουλειάς. Η απεργία τους πνίχκε στο αίμα από την αστυνομία.

Το 1910 σε συνέδριο προοδευτικών γυναικών στην Κοπεγχάγη η 8η του Μάρτη, καθιερώθηκε σαν ημέρα της γυναίκας, μέρα πάλης για καλύτερη ζωή.

Αυτή η επέτειος οικιοποιήθηκε βέβαια κι από τον ΟΗΕ που την καθιέρωσε σαν διεθνή μέρα της γυναίκας.

Κι έτσι μαζί με τη γιορτή και τα λουλουδία του μαρασμού, θα μιλήσουμε για την «προσφορά της γυναίκας στην κοινωνία, σαν μητέρα και νοικοκυρά».

Πόσο της έχουν ευγνωμοσύνη και εκτίμηση για την εγκράτια, την αυταπάρνηση, την υπομονή της, την προσφορά της, την αυτοθυσία της.

Πέντε λεπτά πριν ή μετα την εκπομπή αφιέρωση θα μας πλη-

ροφορεί η τηλεόραση. «Το πολυτιμότερο πράγμα που έχει είναι τα μαλλιά της... Σιαμπού...!»

Δείγμα μια γυμνή «σέξυ» γυναίκα θα μας εξυμνή την ποιότητα ενός τροχού, ή ενός ούσιου ή οποιουδήποτε άλλου καταναλωτικού αγαθού.

Ετσι εξεπτελειωμένη θέλει ο καπιταλισμός τη γυναίκα - θυσία και αυτή στο βωμό του κέρδους και της εκμετάλλευσης.

Το γυναικείο πρόβλημα είναι σοβαρό κι έχει τις δικές του ιδιομορφίες. Η λύση του δεν βρίσκεται ασφαλώς στους ακινδυνούς γιορτασμούς γυναικείων εξεγέρσεων. Βρίσκεται στη συνειδητοποίηση των γυναικών και των αντρων για τις καταπιεστικές δομές της αστικής κοινωνίας σ' όλα τα επίπεδα: οικονομικό, νόμιμο, εξουσιαστικό, εργασιακό, ανθρωπίνων σχέσεων, σεξ ...

Τέλος βρισκόμαστε στη σύνδεση της πάλης για γυναικεία απελευθέρωση με την πάλη ολόκληρου του εργατικού κινήματος για ανατροπή του καταπιεστικού καπι-

ταλισμού. Η απεργία των δικηγορικων υπαλλήλων είναι η πρώτη βήματα στην πορεία αυτής της πάλης.

Δυστυχώς ως σήμερα δεν έγινε τίποτε κατορθωτό, λόγω της αρνητικής στάσης της πλειοψηφίας των δικηγορών και της σχετικής ταχτικής κωλυσιεργίας που ακολουθούν.

Έτσι, παγκύπριες, συνελεύσεις των δικηγορικων αποφάσισαν για τις 13 αφτου του Μάρτη την Παγκύπρια κήρυξη τριώρης στάσης εργασίας, σαν πρώτο μέρο για τη διεκδίκηση των αιτημάτων του Κλάδου τους.

Τα βασικά αιτήματα των δικηγορικων είναι:

1. Μισθολογικές αφηήσεις
2. Τιμαριθμηκό επίδομα
3. Ταμείο Πρόνοιας
4. Ταμείο Ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης
5. Χρονιάτικες άδειες.

8 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

8 του Μάρτη, της «γιορτής» ή «ημέρας της γυναίκας, κι όπως μας έχουν συνηθίσει και μάθει (η αστική κοινωνία και τα μέσα μαζικής επικοινωνίας) θα πρέπει να σταθούμε και πάλι παθητικοί ακροατές ομιλιών και μεγαλοστομιών λογιδρίων για τη διαίτιση μιας κατάστασης - πολυτήμης προσφοράς στην ανήλιψη του αστισμού, κόντρα στην οποία είχαν ξεσηκωθεί και θυσίασται στις 8 του Μάρτη του 1858 οι εργάτριες της Νέας Υόρκης.

Θα πρέπει ακόμα να σταθούμε τυφλοί θεατές σε μια παρέλαση ανθοδερσιων και λουλουδιων που θα στολίζουν μέχρι μαρασμού -δμορφες ανθοδόχες, στο όνομα της γυναίκας και ειδικότερα της μητέρας.

8 του Μάρτη του 1858 οι εργάτριες της βιομηχανίας ενδύσεως στην Ν. Υόρκη της Αμερικής κατέβηκαν σε διαδήλωση διαμαρτυρίας για τις άθλιες συνθήκες δουλειάς. Η απεργία τους πνίχκε στο αίμα από την αστυνομία.

Το 1910 σε συνέδριο προοδευτικών γυναικών στην Κοπεγχάγη η 8η του Μάρτη, καθιερώθηκε σαν ημέρα της γυναίκας, μέρα πάλης για καλύτερη ζωή.

Αυτή η επέτειος οικιοποιήθηκε βέβαια κι από τον ΟΗΕ που την καθιέρωσε σαν διεθνή μέρα της γυναίκας.

Κι έτσι μαζί με τη γιορτή και τα λουλουδία του μαρασμού, θα μιλήσουμε για την «προσφορά της γυναίκας στην κοινωνία, σαν μητέρα και νοικοκυρά».

Πόσο της έχουν ευγνωμοσύνη και εκτίμηση για την εγκράτια, την αυταπάρνηση, την υπομονή της, την προσφορά της, την αυτοθυσία της.

Πέντε λεπτά πριν ή μετα την εκπομπή αφιέρωση θα μας πλη-

ροφορεί η τηλεόραση. «Το πολυτιμότερο πράγμα που έχει είναι τα μαλλιά της... Σιαμπού...!»

Δείγμα μια γυμνή «σέξυ» γυναίκα θα μας εξυμνή την ποιότητα ενός τροχού, ή ενός ούσιου ή οποιουδήποτε άλλου καταναλωτικού αγαθού.

Ετσι εξεπτελειωμένη θέλει ο καπιταλισμός τη γυναίκα - θυσία και αυτή στο βωμό του κέρδους και της εκμετάλλευσης.

Το γυναικείο πρόβλημα είναι σοβαρό κι έχει τις δικές του ιδιομορφίες. Η λύση του δεν βρίσκεται ασφαλώς στους ακινδυνούς γιορτασμούς γυναικείων εξεγέρσεων. Βρίσκεται στη συνειδητοποίηση των γυναικών και των αντρων για τις καταπιεστικές δομές της αστικής κοινωνίας σ' όλα τα επίπεδα: οικονομικό, νόμιμο, εξουσιαστικό, εργασιακό, ανθρωπίνων σχέσεων, σεξ ...

Τέλος βρισκόμαστε στη σύνδεση της πάλης για γυναικεία απελευθέρωση με την πάλη ολόκληρου του εργατικού κινήματος για ανατροπή του καταπιεστικού καπι-

ταλισμού. Η απεργία των δικηγορικων υπαλλήλων είναι η πρώτη βήματα στην πορεία αυτής της πάλης.

Δυστυχώς ως σήμερα δεν έγινε τίποτε κατορθωτό, λόγω της αρνητικής στάσης της πλειοψηφίας των δικηγορών και της σχετικής ταχτικής κωλυσιεργίας που ακολουθούν.

Έτσι, παγκύπριες, συνελεύσεις των δικηγορικων αποφάσισαν για τις 13 αφτου του Μάρτη την Παγκύπρια κήρυξη τριώρης στάσης εργασίας, σαν πρώτο μέρο για τη διεκδίκηση των αιτημάτων του Κλάδου τους.

Τα βασικά αιτήματα των δικηγορικων είναι:

1. Μισθολογικές αφηήσεις
2. Τιμαριθμηκό επίδομα
3. Ταμείο Πρόνοιας
4. Ταμείο Ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης
5. Χρονιάτικες άδειες.

8 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

8 του Μάρτη, της «γιορτής» ή «ημέρας της γυναίκας, κι όπως μας έχουν συνηθίσει και μάθει (η αστική κοινωνία και τα μέσα μαζικής επικοινωνίας) θα πρέπει να σταθούμε και πάλι παθητικοί ακροατές ομιλιών και μεγαλοστομιών λογιδρίων για τη διαίτιση μιας κατάστασης - πολυτήμης προσφοράς στην ανήλιψη του αστισμού, κόντρα στην οποία είχαν ξεσηκωθεί και θυσίασται στις 8 του Μάρτη του 1858 οι εργάτριες της Νέας Υόρκης.

Θα πρέπει ακόμα να σταθούμε τυφλοί θεατές σε μια παρέλαση ανθοδερσιων και λουλουδιων που θα στολίζουν μέχρι μαρασμού -δμορφες ανθοδόχες, στο όνομα της γυναίκας και ειδικότερα της μητέρας.

8 του Μάρτη του 1858 οι εργάτριες της βιομηχανίας ενδύσεως στην Ν. Υόρκη της Αμερικής κατέβηκαν σε διαδήλωση διαμαρτυρίας για τις άθλιες συνθήκες δουλειάς. Η απεργία τους πνίχκε στο αίμα από την αστυνομία.

Το 1910 σε συνέδριο προοδευτικών γυναικών στην Κοπεγχάγη η 8η του Μάρτη, καθιερώθηκε σαν ημέρα της γυναίκας, μέρα πάλης για καλύτερη ζωή.

Αυτή η επέτειος οικιοποιήθηκε βέβαια κι από τον ΟΗΕ που την καθιέρωσε σαν διεθνή μέρα της γυναίκας.

Κι έτσι μαζί με τη γιορτή και τα λουλουδία του μαρασμού, θα μιλήσουμε για την «προσφορά της γυναίκας στην κοινωνία, σαν μητέρα και νοικοκυρά».

Πόσο της έχουν ευγνωμοσύνη και εκτίμηση για την εγκράτια, την αυταπάρνηση, την υπομονή της, την προσφορά της, την αυτοθυσία της.

Πέντε λεπτά πριν ή μετα την εκπομπή αφιέρωση θα μας πλη-

ροφορεί η τηλεόραση. «Το πολυτιμότερο πράγμα που έχει είναι τα μαλλιά της... Σιαμπού...!»

Δείγμα μια γυμνή «σέξυ» γυναίκα θα μας εξυμνή την ποιότητα ενός τροχού, ή ενός ούσιου ή οποιουδήποτε άλλου καταναλωτικού αγαθού.

Ετσι εξεπτελειωμένη θέλει ο καπιταλισμός τη γυναίκα - θυσία και αυτή στο βωμό του κέρδους και της εκμετάλλευσης.

Το γυναικείο πρόβλημα είναι σοβαρό κι έχει τις δικές του ιδιομορφίες. Η λύση του δεν βρίσκεται ασφαλώς στους ακινδυνούς γιορτασμούς γυναικείων εξεγέρσεων. Βρίσκεται στη συνειδητοποίηση των γυναικών και των αντρων για τις καταπιεστικές δομές της αστικής κοινωνίας σ' όλα τα επίπεδα: οικονομικό, νόμιμο, εξουσιαστικό, εργασιακό, ανθρωπίνων σχέσεων, σεξ ...

Τέλος βρισκόμαστε στη σύνδεση της πάλης για γυναικεία απελευθέρωση με την πάλη ολόκληρου του εργατικού κινήματος για ανατροπή του καταπιεστικού καπι-

ταλισμού. Η απεργία των δικηγορικων υπαλλήλων είναι η πρώτη βήματα στην πορεία αυτής της πάλης.

Δυστυχώς ως σήμερα δεν έγινε τίποτε κατορθωτό, λόγω της αρνητικής στάσης της πλειοψηφίας των δικηγορών και της σχετικής ταχτικής κωλυσιεργίας που ακολουθούν.

Έτσι, παγκύπριες, συνελεύσεις των δικηγορικων αποφάσισαν για τις 13 αφτου του Μάρτη την Παγκύπρια κήρυξη τριώρης στάσης εργασίας, σαν πρώτο μέρο για τη διεκδίκηση των αιτημάτων του Κλάδου τους.

Τα βασικά αιτήματα των δικηγορικων είναι:

4 του Μάρτη 1976 — 4 του Μάρτη 1981

5 ΧΡΟΝΙΑ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Η «ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ»

ΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Παρα τις διώξεις και τη λασπολογία

Η ιστορία της «Σοσιαλιστικής Έκφρασης» είναι συνδεδεμένη με την ίδια την ιστορία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, αφής της Νεολαίας που αφού εγγραψε την πιο λαμπρή σελίδα και τις καλύτερες παραδόσεις του κινήματος αυτού του τόπου, με τις πιο συνταρακτικές στιγμές του αγώνα του Κυπριακού λαού, το 1980 η γραφειοκρατία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ αποκεφάλισε, διαγράφοντας την ηγεσία-της, που συνάμα αποτελούσε μια σοβαρή δύναμη της ηγεσίας του Κόμματος. Ουσιαστικά διαγράφηκε η αριστερή τάση της ΕΔΕΚ, σαν αποτέλεσμα μιας αγρίας εκστρατείας για διωγμό των μαρξιστών από το Κόμμα.

Η περίοδος που ιδρύεται η «Σ.Ε.» σαν εκφραστικό όργανο της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, και αγωνίζεται πλάι στο Κόμμα, και το περιεχόμενο των αγώνων-της, καταξιώνει τις ιδέες και τους αγώνες μιας ολόκληρης δεκαετίας, γράφοντας αξία, μια σημαντική σελίδα στην ιστορία του εργατικού κινήματος της Κύπρου.

1973: Ο φασισμός στην Κύπρο από μέρα σε μέρα κερδίζει έδαφος. Η εξάρτηση του αστικού στρατού της Κύπρου από τη στρατιωτική χούντα της Αθήνας, η επάνδρωση της ηγεσίας της Εθνικής Φρουράς με ελληνες αξιωματικούς είχε σαν αποτέλεσμα την αλωση και την μετατροπή της Ε.Φ. σε εκκολαπτήριο ιδεών του φασιστικού καθεστώτος της Ελλάδας: την ίδια στιγμή η τρομοκρατική δράση της φασιστικής οργάνωσης ΕΟΚΑ Β (σαν εξάρτημα κι αυτό της χούντας των Αθηνών που προωθούσε στην Κύπρο της ιδέες-της) μέρα με τη μέρα κορυφώνονταν. Η αδυναμία από την άλλη της αστικής Κυπριακής Κυβέρνησης να ελέγξει την κατάσταση και να δώσει λύση στο τεράστιο πολιτικό κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα, είχε σαν αποτέλεσμα να οδηγείται η Κύπρος μέρα με τη μέρα σε χάος και η κεφαλαιοκρατική τάξη της Κύπρου να δίνει τα χέρια του λαού και να συμμετέχει στην ουσία κι αυτή στην προώθηση των σχεδίων του ιμπεριαλισμού στην Κύπρο.

Μέσα σε κείνη την ασφυκτική και εφιαλτική περίοδο, των πολιτικών δολοφονιών, της φασιστικής βίας και τρομοκρατίας γίνεται στην Λεφκωσία η Πρώτη Επαρχιακή Συνδιάσκεψη της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και εκλέγεται το πρώτο-της Συμβούλιο. Ανάμεσα στα υπόλοιπα μέλη του Συμβουλίου και ο σ. Δώρος Λοΐζου που επεσε αργότερα χτυπημένος από το φασισμό.

Την Παρασκευή 7 Σεπτεμβρίου 1973 η Σ.Ν. ΕΔΕΝ Κυκλοφορεί για πρώτη φορά την εφημερίδα της οργάνωσης, τη Σοσιαλιστική Έκφραση. Μέσα από την Σ.Ε. αρχίζει ένας ελεύθερος, δημοκρατικός διάλογος με τα μέλη και τους φίλους της οργάνωσης και μπαίνουν οι βάσεις πάνω στις οποίες θα χτιστεί η ιδεολογία και η πολιτική της οργάνωσης που το 1976 θα επικυρωθεί το 1ο Παγκύπριο Συνέδριο της.

Μέσα από τη Σ.Ε. δεν παραλείπεται η προετοιμασία των μελών και των φίλων για την αναμέτρηση με το φασισμό. Παράλληλα αναπτύσσεται προβληματισμός και αρθρογραφία πάνω στα επίκαιρα διεθνή θέματα όπως για παράδειγμα αρθρογραφία και ξεσκεπάσμα της στρατιωτικής Χούντας στην Ελλάδα, στη Χίλη, την εξέγερση των Ελλήνων φοιτητών στη Νομική κι ύστερα στο Πρωτεύθυνό κ.λ.π.

Στις 12 Ιουλίου 1974 τρεις μόνο μέρες πριν από το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Κύπρο, στο κύριο άρθρο της «Σ.Ε.» γράφει: «Εμείς σαν ΕΔΕΝ, σαν η νεολαία του Κόμματος που μήθε αδύστακτα στην πρωτοπορία του αντιχουντικού αγώνα αναγνωρίζοντας τις εφθόνες μας, δίνουμε την υπόσχεση να μείνουμε στην πρώτη γραμμή για την αντιμετώπιση της Χουντικής επιβουλής. Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!».

Το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 74 βρήκε την οργάνωση-μας στις επάλξεις. Δεν είναι της ώρας να παραθέσουμε στιγμιότυπα έχει σχέση με αυτή την ιστορική στιγμή της αντίστασης των μελών και στελεχών της ΕΔΕΝ. Κείνο που έχει σημασία είναι πως τόσο τα μέλη και στελέχη της οργάνωσης μας υλοποίησαν στην πράξη την υπόσχεση που δώσαν από τις σελίδες της «Σ.Ε.» στις 12 Ιουλίου 1974. Πιστοί στις διακηρύξεις, τις αρχές και το χρέος που έχει κάθε μαρξιστής και τίμιος μαχητής, βρέθηκαν με το όπλο στο χέρι πολεμώντας τον φασισμό.

Η «Σ.Ε.» με το πραξικόπημα και την εισβολή εκλείπει για ένα διάστημα κάτω από το βάρος πολλών προβλημάτων για να επανέλθει τον Νόβμβριο του ίδιου χρόνου σε πιο μικρό μέγεθος, σε μορφή περιοδικού, ξεκινώντας τη δεύτερη περίοδο και στο πρώτο κιόλας φύλλο αφιέρωμα στο Δώρο Λοΐζου, ακολουθώντας νεκρός πια ο σύντροφος Δώρος, εμείς τους άλλους συντρόφους του σφραγίζοντας με το νωπο αίμα-του την υπολοιπή πορεία της Σ.Ε. και της οργάνωσης-μας.

Η δεύτερη αυτή περίοδος της «Σ.Ε.» οριοθετείται από ιστορικά γεγονότα που επιβάλλουν μια πιο σκληρή, αγνή και επικίνδυνη πορεία. Πραξικόπημα εισβολή θάνατος του Δώρου (βασικού στελέχους της ηγεσίας και της συντακ. επιτροπής της Σ.Ε.) νέα δεδομένα για τον τόπο-υποχώρησης πάνω στο Κυπριακό αναγκαιότητα συνέχισης του αγώνα-.

Η δεύτερη περίοδος κρατά περίπου ένα χρόνο. Σταμάτα η κυκλοφορία για μερικούς μήνες κάτω από αντικειμενικές δυσκολίες και ξανακυκλοφορεί, στις 4 του Μάρτη του 1976, μπαίνοντας στην τρίτη περίοδο. Στην επανέκδοσή της, στο πρώτο φύλλο η «Σ.Ε.» γράφει: «Επανεκδίδουμε σήμερα τη σοσιαλιστική έκφραση με νέα μορφή και αφού πολλοί παράγοντες υπαγόρευαν την ανάγκη για την επανεμφάνισή-της. Ο πρώτος παράγοντας ήταν η απαίτηση των μελών της Σ.Ν.ΕΔΕΝ που ζητούσαν ένα έντυπο για την προβολή των προβλημάτων της Κυπριακής νεολαίας μέσα στα πλαίσια του αγώνα που διεξάγει σήμερα. Ο δεύτερος παράγοντας είναι η πεποίθησή-μας πως η νεολαία χρειάζεται σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε να μιλήσει με τη δική-της φωνή. Μέσα στην καταστροφή που δημιούργησε ο Ιμπεριαλισμός στο νησί-μας μαζί με τα ντόπια προγεφυρώματα-του, και με την πολιτική των συμβιβασμών που διαδίδει η αρχούσα τάξη, η πρωτοπορία της νεολαίας δεν μπορεί σήμερα να κρατεί στάση σιγής... Υποσχόμεστε πως η εφημερίδα-μας θ' ακολουθεί μια συνεπή, αντιιμπεριαλιστική, αντικαπιταλιστική αγωνιστική στάση προβάλλοντας πάντα τα δίκαια συμφέροντα των εκμεταλλεζομένων μαζών χωρίς να ξεχνούμε πως η πάλη δεν θα λήξει παρα μόνο μέχρι την απαλλαγή από κάθε είδους ξένης εξάρτησης, μέχρι την εξάλειψη της εκμετάλλευσης σε μια κοινωνία σοσιαλιστική χωρίς τάξεις και εξαθλίωση».

Η τρίτη περίοδος της «Σ.Ε.», έχοντας σαν κύριο πάντα στόχο όλα

Ιστορική αναδρομή από το σ. Κ. Χαραλαμπίδη

όσα συνόδεβαν την επανέκδοσή-της κρατά περίπου εννιά μήνες. Εννιά μήνες αγωνιστικής παρουσίας στον Κυπριακό χώρο. Στην περίοδο αυτή, των εννιά μηνών, η Σ.Ε. έδωσε στην Κυπριακή νεολαία πληροφόρηση για τις κυπριακές και τις παγκόσμιες εξελίξεις και ανάλυση την αλληλοσύνδεση και τη σημασία της. Οι δυσκολίες όμως που παρουσιάζονται για την έκδοση και την κυκλοφορία ενός επαναστατικού νεολαϊστικού εντύπου είναι πολλές. Πάνω απ' όλα οικονομικές. Οι περιορισμένοι πόροι που διαθέτει η οργάνωση-μας δεν επέτρεπαν την χρησιμοποίηση επαγγελματικού συντακτικού προσωπικού κι έτσι αναγκαζόταν να εκδίδεται με εθελοντική δουλειά. Κάτω από το βάρος, αφτών των δυσκολιών η εφημερίδα-μας ξαναστάματα να κυκλοφορεί. Επανεκδίδεται μετά από αρκετούς μήνες, την 1η Ιουλίου 1977. Από τότε συνεχίζει να κυκλοφορεί κανονικά ως τα σήμερα, παρα τα τεράστια προβλήματα που προκύπτουν στην πορεία-της και παρα το γεγονός ότι η γραφειοκρατία του Κόμματος θήλησε να την φιμώσει και να την κηρύξει αντικομματική.

Η επανέκδοσή της «Σ.Ε.» έγινε μέσα σε δύσκολες συνθήκες. Η κατάρρευση της νεας τότε φάσης των ενδοκυπριακών συνομιλιών αφήσαν τον λαό μπροστα σε νέο αδιέξοδο. Ηδη η διπλή προοπτική της διχοτόμησης και της διπλής ενωσης αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά. Στην

ανάκοιωση για την επανέκδοσή της η Σ.Ε. έγραψε μεταξύ άλλων: «...Η Σ.Ε. απευθύνεται στους νέους εργάτες, τους μαθητές, τους φοιτητές. Στόχος-της είναι να αναλύσει τα καθημερινά προβλήματα που απασχολούν την νεολαία, να συζητήσει τις προοπτικές και τη λύση-τους μακριά από πρόσκαιρες σκοπιμότητες και περιορισμούς. Να προχωρήσει κάτω από την επιφάνεια, στις πραγματικές ρίζες-τους - τις αντιφάσεις ενός γερασμένου καπιταλισμού. Να συνδέσει τους προβληματισμούς του Κύπριου νέου με την πορεία της παγκόσμιας ιστορίας... Μέσα σ' αυτό το παγκόσμιο πλαίσιο η Σ.Ε. θα προσπαθήσει να βάλει τα χέρια της στους τύπους των υλών του Κυπριακού και να βρει τα καθήκοντα της Κυπριακής νεολαίας. Η πορεία είναι δύσκολη κι ο στόχος μεγάλος...»

Η πορεία, η ζωή, η ιστορία της «Σ.Ε.» ήταν δραματική.

Στις 30 Ιουλίου 1980 η Κ.Ε. του Σ.Κ. ΕΔΕΚ σε συνεδρία-της αποφάσισε την αποβολή από το κόμμα των στελεχών της Σ.Ν. ΕΔΕΝ που αποτελούν τη συντακτική Επιτροπή της «Σ.Ε.» Επίσης χωρίς να πληροφρήσει τα Κεντρικά σώματα και τα μέλη της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, η Κ. Γρ/τεία της ΕΔΕΚ «κατάργησε» την ηγεσία της ΕΔΕΝ. Από κείνη τη στιγμή η Σ.Ε. κηρύσσεται από τη γραφειοκρατία του Κόμματος σαν «αντικομματικό» έντυπο που δεν εκφράζει τη γραμμή του Κόμματος και οποιος συνεργάζεται μαφτη θα διαγράφεται

από το κόμμα. Οπωσδήποτε αυτό ήταν ένα αποτέλεσμα μιας ενδοκομματικής πάλης που κορυφώθηκε στο Γ' Συνέδριο του Κόμματος το 79, και που ζητήθηκε η κεφαλή «επι πίνακι» της ηγεσίας της ΕΔΕΝ και μελών της ηγεσίας του κόμματος γιατί είχαν πολιτικές διαφωνίες. Έτσι μετά από ένα φτιαχτο συνέδριο με διορισμένους αντιπρόσωπους η γραφειοκρατία του κόμματος «κέρδισε» την μάχη αποκλείοντας από την νέα Κεντρική Επιτροπή τους μαρξιστές του Κόμματος. Η επόμενη φάση ήταν η κατάργηση της συντακτικής επιτροπής της «Σ.Ε.» και η αποβολή τους από το κόμμα, για να ακολουθήσει στη συνέχεια ένα οργαίο αποβολών όλων όσων συνεργάζονταν με τη «Σ.Ε.» κι όσων διαφωνούσαν με αυτές τις αποβολές. Με τις ενέργειες αυτές πιστευθάν πως η «Σ.Ε.» θα εκλείπει και θα ξεχνιόταν.

Όμως παρα τον πόλεμο φθοράς, τη λάσπη και τους διωγμούς η «Σ.Ε.» υπάρχει. Υπάρχει για να καταδείχνει και να ξεσκεπάσει τη θλιβερή προσπάθεια της Κομματικής γραφειοκρατείας, τον καιροσκοπισμό και τις αφαιρεσίες-της να σπρώχνει το κόμμα δεξιά. Υπάρχει για να λει στους εργάτες αφα που καμμία εφημερίδα τόσο της δεξιάς όσο και της αριστερας δεν λέει, ή αποσιωπά! Υπάρχει για να χαράζει το δρόμο του αγώνα της εργατικής τάξης για λευτερία και σοσιαλισμό!

Κώστας Χαραλαμπίδης.

Η ΔΕΞΙΑ ΔΙΑΤΑΖΕΙ: ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΑΦΙΣΙΟΚΟΛΛΗΣΕΙΣ

Τις τελευταίες μέρες ο Δήμος Λεφκωσίας με ανακοίνωσή-του που δημοσιεύτηκε σε όλες τις εφημερίδες καταδικάζει τις αφισιοκολλήσεις, και την αναγράφη, συνθημάτων γιατί λείπει προκαλούν ασχήμια. Καλεί επίσης το κοινό να βοηθήσει στο να βρεθούν αυτοί οι αχρείοι (χαρακτηρισμός, του γράφοντα) που τα κάμνουν για να συλληφθούν και οδηγηθούν ενώπιον της δικαιοσύνης».

Απο παλιά τώρα η Δεξιά και οι Δήμοι-της κάθε λίγο και λιγάκι θυμούνται πως κάπου υπάρχει ασχήμια, που την ανακαλύπτουν πάντοτε στις αφίσες και τα συνθήματα. Ποτε, ουτε μια λέξη για τα απόβλητα των εργοστασίων η για τα καφσαέρια που αλλάζουν το χρώμα των φυτών και απο πράσινο το κάνουν μάρβρο η για τους σκουπιδοτόπους. Οι αφίσες φταίνε για όλα. Στήστε λοιπον τους υπέφθονους στην καρμανιόλα. Εξ' άλλου τι θα πούνε και οι τουρίστες. Για αγριους και απολιτιστους θέλετε να μας περάσουν δηλαδή;

Πίσω όμως από τα κροκοδείλια δάκρυα, της Δεξιάς κρύβεται η προσπάθεια για στέρωση και του τηλεφταίου μέσου εκφρασης και ενημέρωσης που έχει σήμερα το εργατικό κίνημα. Γι-

ατι βέβαια δεν είναι δυνατό σε ένα εργατικό κόμμα να διαθέτει τα λεφτα που διαθέτουν η COCA-COLA η τα DUNHILL για να έχει τη μόνιμη ενημερωτική-του ταμπέλα στα πιο περιόπτα και πολυσύχναστα σημεία της πόλης. Ούτε βέβαια του είναι δυνατό να ενημερώνει τον Κυπριακό λαό στο σύνολο-του για τις θέσεις και δραστηριότητες-τους. Καλή ώρα όπως ο Πρόεδρος του ΔΗΚΟ μέσω του ΡΙΚ.

Πάντως για να μη λείπει η ευαίσθητη στην ασχήμια Δεξιά ότι δεν ενδιαφερόμαστε για την ομορφιά των πόλεων και ότι δεν είμαστε συνεργάσιμοι προτείνουμε τα εξής σε μια προσπάθεια να τη βοηθήσουμε να λύσει το κακό. α) Προτείνουμε να δημιουργηθούν χώροι, παρα πολλοί χώροι, όπου θα κολούνται αφίσες, θα αναγράφονται συνθήματα κ.λ.π. κ.λ.π. και β) το ΡΙΚ να περάσει στον αμέσο έλεγχο του λαού έτσι ώστε να έχει το εργατικό κίνημα την εφχέρεια να προβάλλει τις θέσεις-του και να ενημερώνει τον λαό για τις δραστηριότητες-του.

Κλείνουμε λοιπον και ανα-μένουμε.

Φοίβος

Συνέχεια από την σελίδα 5
ταλιστικού συστήματος που δημιουργεί κι απύπτύσει την καταπίεση της γυναίκας είτε αυτή γίνεται στη δουλειά είτε γίνεται στο σπίτι.

Γιατί η απελευθέρωση της γυναίκας δεν μπορεί να ολοκληρωθεί με την πολιτική και οικονομική ισότητα μέσα στον καπιταλισμό όσο κι αν ο αγώνας αυτός επιβάλλεται για να κερδίσουν οι γυναίκες στον αγώνα για σοσιαλισμό.

Η τελειωτική απελευθέρωση της γυναίκας θα ρθει σε μια κοινωνία κομμουνιστική -αταξική όπου θα έχουν πλέον πλέον καταρρεύσει οι καπιταλιστικοί θεσμοί και η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Οι πιο συνεπείς συνεχιστές του αγώνα των εργατριών της 8ης του Μάρτη είναι οι γυναίκες που αγωνίζονται μαζί με το εργατικό κίνημα για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

ΑΠ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΕΟΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Αντιδημοκρατικές διαδικασίες, προκατασκευασμένες πλειοψηφίες και ψηφοδέλτια και λασπολογίες στην Συνδιάσκεψη ΕΔΕΝ Λ/σου

Πήραμε και δημοσιεύουμε αυτούσια την πιο κάτω επιστολή για τα γεγονότα γύρω από την αντικαταστατική επαρχιακή συνδιάσκεψη ΕΔΕΝ Λεμεσού. Ο σ. Νίκος Χριστοφής εκφράζει με τον πηγαίο αυθορμητισμό και την ειλικρίνεια που χαρακτηρίζει την επιστολή του και τις δικές μας απόψεις πάνω στο θέμα.

Συντ. Επιτροπή

Αγαπητή σύνταξη,

Εδώ και μερικούς μήνες συμπλήρωσα αίτηση μαζί με τον αδελφό μου για να γίνουμε μέλη της Σ.Ν. ΕΔΕΝ. Από τη στιγμή εκείνη συμμετείχα και βοηθούσα είτε τη Νεολαία, είτε το Κόμμα στις διάφορες δραστηριότητές τους. Κι ενώ φυσιολογικά περίμενα να εγκριθώ μέλος της Νεολαίας και να συμμετάσχω στην Επαρχιακή Συνδιάσκεψη, εφόσον οι αιτήσεις-μας εγκρίθηκαν από την Επαρχιακή Επιτροπή λίγες μέρες πριν πληροφορηθήκαμε πως μας αφαιρέθηκε το δικαίωμα του αντιπροσώπου από το Γραφείο Νεολαίας. Κι αυτό έγινε χωρίς να ενημερωθεί η Ε.Ε. της ΕΔΕΝ Λεμεσού, χωρίς να μας καλέσουν σε απολογία και χωρίς να μας κοινοποιηθεί η απόφαση τούτη από την Ε.Ε. αλλά από μέλος-της που το πληροφορήθηκε τυχαία έξω από οποιαδήποτε διαδικασία.

Η κατηγορία που οδήγησε στον αποκλεισμό μας είναι πως πουλούσαμε την «Σ.Ε.». Και πραγματικά εγώ πουλούσα την «Σ.Ε.» ανοικτά και φανερά στη Κινηματογραφική Λέσχη και στην Μπουατ Ηχώ 75 και είχα το προσωπικό θάρρος να το παραδέχτω ενώπιον οποιουδήποτε σώματος. Όμως για τον αδελφό μου, είναι ένα μεγάλο ψέμα και πρέπει να ντρέπονται εκείνοι που διέδωσαν πλαστές κατηγορίες που τον απέκλεισαν από τη Συνδιάσκεψη.

Φυσικά η «Σ.Ε.» αποτελεί την αφορμή τόσο για μένα και τον αδελφό μου, όπως ακριβώς συμβαίνει και για πολλούς άλλους

συντρόφους σ' ολόκληρη την Κύπρο. Οι προθέσεις τους ήταν γνωστές σε μας, από τη στιγμή εκείνη που χάθηκαν οι πρώτες αιτήσεις που συμπληρώσαμε εμείς και τόσοι άλλοι για να αναγκαστούμε αργότερα να συμπληρώσουμε καινούργιες αιτήσεις. Οι εξαφανίσεις των αιτήσεων, η λασπολογία και τα ταπελλάσματα (μας αποκαλούν μαοϊκούς), ίσως γιατί ο αδελφός μας βρίσκεται στις φυλακές της αστικής κυβέρνησης της Ελλάδας, δείχνουν πως στο Γραφείο Νεολαίας επικρατεί μια νοοτροπία παρόμοια εκείνης των ιεροεξεταστών του Μεσαίωνα.

Εμείς σεβόμαστε κι εκτιμούμε τον καθένα που αγωνίζεται ενάντια στο φασισμό και την αστική τάξη, και το ίδιο απαιτούμε και για μας. Οργιζόμαστε αλλά ωστόσο παίρνουμε περισσότερες δυνάμεις για αγώνα, όταν διαβάζουμε για τον θάνατο του Αρη για την εκτέλεση του Μπελλογιάννη, για τη δολοφονία του Λαμπράκη, του Πέτρουλλα, του Παναγιώλη, του Δώρου και τόσων άλλων συντρόφων. Χαιρόμαστε όταν σώζονται από τις δολοφονικές σφαίρες και τις αστικές φυλακές ο Λυσσαρίδης, ο Σιερίφης, οι 8 κύπριοι αριστεροί κρατούμενοι. Αγωνιζόμαστε πάντα για την απελευθέρωση των συντρόφων στη Χίλη και στην Κορέα, στην Ελλάδα και τη Τουρκία και ιδιαίτερα όταν ο ένας από τους κρατούμενους είναι αδελφός-μας. Λυπούμαστε όταν βλέπουμε αριστερά έντυπα και αριστερούς ηγέτες να μη παίρνουν θέση για τις απαράδεκτες φασιστικές συλλήψεις Κυπρίων στη Κύπρο και στην Ελλάδα. Αν για

τούτα μας αποκαλούν Μαοϊκούς ή τροτσκιστές, εί τότε είμαστε.

Τι έγινε όμως στην Επαρχιακή Συνδιάσκεψη της ΕΔΕΝ Λεμεσού; Κάποιοι «σύντροφοι» κόντρα στις δημοκρατικές διαδικασίες, μοίραζαν στους «πιστούς» ταυτότητες και ψηφοδέλτια. Κάποιοι άλλοι «σύντροφοι» πλεύριζαν και λασπολογούσαν τα τιμια στελέχη της Νεολαίας και του Κόμματος. Κάποιοι όψιμοι «σύντροφοι» έβριζαν μέλη της Ε.Ε. της ΕΔΕΚ Λεμεσού με κύρος και κομματική παράδοση. Αποκορύφωμα το γνωστό προκατασκευασμένο ψηφοδέλτιο. Ευτυχώς δεν δημιουργήθηκαν καταστάσεις που σήμερα όλοι-μας θα ντρέπομα-

σαν. Και τούτο οφείλεται κύρια στους αριστερούς συντρόφους που έδειξαν αξιοθαύμαστη αυτοσυγκράτηση.

Ιδιαίτερα λυπούμαστε για τους νεολαίους εκείνους, που η άγνοια-τους πάνω σε σοβαρά ζητήματα, τους οδήγησε να παίξουν ένα άσχημο παιχνίδι παρα τη θέληση-τους. Εμείς είμαστε βέβαιοι πως κάποτε θα μετανιώσουν γι' αυτή-τους την ενέργεια. Δεν έχουμε τίποτα ενάντια-τους και τους ρωτούμε.

1. Είναι κακό να είναι ένας αριστερός και να θέλει μια Νεολαία και μια ΕΔΕΚ πραγματικά αριστερή;
2. Γιατι θέλουν να διώχνουν

όλα τα τιμια αριστερά στοιχεία από η Νεολαία και το Κόμμα;

3. Μπορούμε άραγε να έχουμε περισσότερη εμπιστοσύνη στους αστούς ή στους καιροσκόπους παρα σ' ένα αριστερό;

4. Είναι δυνατό σύντροφοι δύο νέοι άνθρωποι ο ένας 20 και ο άλλος 15 χρόνων να κάνουν τόσο κακό σ' ένα κόμμα, και είναι σωστή η προσέγγιση να δινουμε το χαρακτηρισμό του Μαοϊκού σε κάποιους με τόσο νεαρή ηλικία;

Πραγματικά χρειάζεται μια απάντηση.

Συντροφικά
Νίκος Χριστοφής
Λεμεσός

Η ΚΛΟΠΗ ΤΗΣ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

1) Το βράδυ της Παρασκευής 20-2-1981, γύρω στις 10.30 μ.μ. μερικοί πολύ γνωστοί αγνωστοί πήγαν στα τυπογραφεία που τυπώνεται η εφημερίδα μας και εξαφάνισαν όλα τα φύλλα που προοριζόνταν να κυκλοφορήσουν σήμερα Σάββατο μέσω του «Γενικού Πρακτορείου Τύπου Πούλια και Κόνιαρη». Αυτόπτες μάρτυρες ανέφεραν σε μέλη της Συντακτικής Επιτροπής της «Σ.Ε.» το γεγονός, καθώς και το τύπον και τον αριθμό του αυτοκινήτου στο οποίο επέβαιναν οι αγνωστοί.

2) Είναι γνωστό, ότι η «Σ.Ε.» υφίσταται από πολλούς μήνες μια απαράδεκτη πολεμική με παρεμπόδιση της κυκλοφορίας της, απειλές και προσπάθειες εκφοβισμού φίλων της εφημερίδας που προσπαθούν να την προωθήσουν στο κόμμα. Η χθεσινόβραδυνη ενέργεια αποτελεί σαφή ενδειξη ότι ο βρώμικος πόλεμος ενάντια στη «Σ.Ε.» και τις απόψεις που εκφράζει εντείνεται σε βαθμό προκλητικό και χυδαίο. Επιβεβαιώνει δε με τον καλύτερο τρόπο ότι εκείνοι που ενδιαφέρονται για την φιλ-

μώση και την παρεμπόδιση της διάδοσης των ιδεών που εκφράζει, έχουν χάσει τη ψυχραιμία τους και συμπεριφέρονται κατά τρόπο που καταδειχνει τον πραγματικό τους εαυτό.

3) Η Συντακτική Επιτροπή της «Σ. Εκφρασης» αισθάνεται την ανάγκη να καταγγείλει σε ολόκληρο το λαό την γκαγκστερική αυτή πράξη που θυμίζει φασιστική νοοτροπία και που στρέφεται ενάντια στο αναφαίρετο δικαίωμα κάθε πολίτη να εκφράζει ελεύθερα και δημοκρατικά τις απόψεις του, όπως και στο δικαίωμα ελεύθερης πληροφόρησης και διαλόγου.

4) Πιστεύουμε επίσης πως τέτοιες ενέργειες κρούουν το κώδωνα του κινδύνου, όχι μόνο για τη δική μας εφημερίδα, αλλά και για όλα τα υπόλοιπα έντυπα που κυκλοφορούν στον τόπο μας. Γι αυτό το λόγο πρέπει να καταγγέλλονται αποφασιστικά από όλους όσους πιστεύουν στον ελεύθερο διάλογο. Μόνο η ανοικτή και άμεση πληροφόρηση του λαού μπορεί να προλάβει την επικίνδυνη επέκταση τέτοι-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ων αυθαιρέτων και φασιστικών πράξεων. Σήμερα η «Σ.Ε.» αύριο κάποια άλλη εφημερίδα.

5) Η Συντακτική Επιτροπή της «Σ.Ε.» δηλώνει επίσημα ότι δεν πρόκειται να υποκρίνεται μπροστά σε κανένα εκβιασμό, απειλή, η προσπάθεια φίμωσης και ότι θα συνεχίσει τον αγώνα της για ελεύθερη πληροφόρηση και διάλογο και ενημέρωση της εργατικής τάξης και του λαού. Όπως θα συνεχίσει την κριτική της σε απόψεις με τις οποίες διαφωνεί και την πάλη της για ανατροπή των καπιταλιστικών εκμεταλλευτικών δομών της κυπριακής κοινωνίας για σοσιαλισμό χωρίς γραφειοκρατικές παραμορφώσεις, για μια πραγματική δημοκρατία των εργατών και για την απελευθέρωση του νησιού από όλα τα κατοχικά στρατεύματα.
Λεύκωσια, 21-2-81.

Η Συντακτική Επιτροπή της «Σοφ. Εκφρασης»

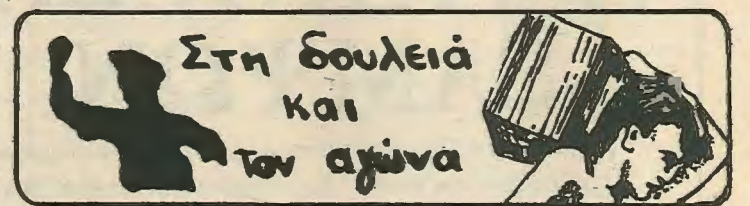
Κουβέντα μ' έναν αρκάτην

- Τι όνομα έχεις;
- Εν ανάγκη να το γράψεις;
- Αν δεν σε πειράζει;
- Αφού με πειράζει!
- Καλα, προχωρούμε....
- Πόσα χρόνια είσαι καλουπτζιής;
- Κοντα στα εικοσιόχτω.
- Και πόσων χρονών είσαι;
- Σαρανταθκιο.
- Βαρέθηκες ή κουράστηκες τόσα χρόνια σ' αυτή τη δουλειά;
- Αμα εν έσεις περιθώρια να θκιαλέξεις γι' άλλη δουλειά εν έσεις δικαιώμα ούτε να βαρεθείς ούτε να κουραστείς... Πέντε στόματα καρτερούν φαί.
- Η γυναίκα σου εργάζεται;
- Αμα σε τζιεντα ο σπόνδυλος σου εσου δουλεύεις;

- Δεν υπάρχει θεραπεία;
- Εν έσει ρηάλια....
- Ο μισθος σου;
- Τόσος που εσυμφωνήσαν να πιάνουμε...
- Μα νομιζω είναι αρκετος...
- Γιατι αρκετος ρε φίλε. Θέλω τζιαι γιω μια Μερσεντεζ να κορτώνουμε μέσα αλλά εν έχω. Σαν να πέσαμε που τον νεροχύτη εμεις τζιαι γυρίζουμε με τους Benelli.
- Τώρα που έρχονται εκλογες τι θα ψηφίσεις;
- Τζιέινους πον να φκουν πας την σκαλωσια!
- Τι θέλεις να πεις;
- Θέλω να πω να σταματήσουν τα μασκαραλίκια!
- Ποια μασκαραλίκια;
- Θέλεις ν' ακούσεις τώρα;
- Οϊ αλλά....
- Νε, ρε κουμπάρε... Εσαι είκοσι χρόνια που βάλουμε τζιαι φκάλουμε τους

ιδίους εχτος που τους δικούς μας. Ατε να μεν αρκέψω...

- Δηλαδή τι θα ψηφίσεις;
- Να φακουν χαμαι δεξιον εν ξαναψηφίζω
- Παλια εψηφίζεις τους;
- Αντρέπουμε που το λαλω, αλλη φορα ένεσει όμως.
- Γιατι τι άλλαξε τώρα;
- Ο κόσμος εβαρέθηκεν σιορ. Βάλλεις τον ένα πουλα σε. Ο άλλος κλέφτει σε. Τζιαι ποιος τους βάλλει τζιαμαι; Εμεις για να μας δουλέφκουν... Εν πατριώτες λαουν σου. Γίνετα ρε κουμπάρε τούτο το πράμα; Τζιέινοι μαστόροβιομήχανοι τζιαι πατριώτες. Εμεις αρκάτες πάλι πατριώτες. Επεινάσαν καμια φορα τα κοπελλούθκια τους τούτους ούλλους τους πατριώτες; Ηντα πατριώτες ένει θκιαόλε που τον ένα τους το σιέρι εμες την πούγκα μας, σουλλη μας τη ζωη....

- Είσαι αριστερος θκιεις;
- Ωσπου να πεθάνω! Αλλά με τα καμώματα τούτα έσει αρκετες δεξιους. Εν τζιαι φταισιν όμως τζιέινοι.
- Ποιος φταιεις;
- Τζιέινοι πούχουν την δύναμη τζιαι χαρίζουν την στον κάθε καραγκιόζη.

Κάποιος του φωνάζει. Εξαφανίζεται πάνω στα σκαλια μιας καινούργιας πολυκατοικίας. Σε λίγο παρουσιάζεται στον πέμπτο όροφο να κρέμεται σαν αράχνη. Μου φωνάζει:

— Ρε φίλε, θωρεις τούτην την οκέλλα! Χτίζω την αλλά έννε δικη μου. Εγω πκιερώνω ενοίκιο. Ασσιχτιρ!

- Γιατι με ξητιμάζεις; του φωνάζω.
- Να το γράψεις όπως το άκουσες κουμπάρε. Έννε για λλδουσου που το είπα.
- Α! εντάξει. Θέλεις να γράψω τίποτε άλλο;
- Να γράψεις μόνστούτο ρε φίλε. Τούτος ούλλος ο κόσμος που θωρεις εμεις τον εκτίσαμε. Γιατι να μην τον κυβερνούμε εμεις τζιαι να βάλουμε τζιέινους που πάντα εν να τον χαλουν για τα συμφέροντα τους; Εν τζιαίρος να ενωθούμε τζιαι να τους σύρουμε κάτω. Να κάμω τζιαι γω μίαν ερώτηση ρε φίλε;
- Γιατι σας εθκιάωζαν εσας;
- Γιατι εθέλαμεν να ενωθούμεν...
- Α! έτσι. Γράψε ότι εν να φαν τα μούτρα τους! Οϊ μόνον εν να ενωθούμεν αλλά εν να νιτζήσουμε θέμα.

Γ. Τζιβας

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΝΤΟΥΡΤΟΥΡΑΝ

Ερ. Ποια είναι η άποψη σας για τις διακοινοτικές συνομιλίες;

Απ. Δεν είναι διακοινοτικές συνομιλίες αλλά συνομιλίες μεταξύ των κυβερνώντων των δυο κοινοτήτων. Εξαρτώνται από το τι θέλουν αυτοί, από το τι συμφέροντα έχουν αυτοί. Η ελληνική πλευρά πιστεύει ότι η κατάσταση θα καλυτερεύσει για αυτήν μέσα σ' ένα χρόνο ενάντια στη Τουρκία. Μεγαλώνουν έτσι την απόσταση μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων όπως μεγαλώνουν και τα εσωτερικά προβλήματα στη Κύπρο.

Οι Τούρκοι πιστεύουν ότι η κατάσταση πάει καλά γι αυτούς διότι δεν υπάρχουν σχέσεις μεταξύ των δυο κοινοτήτων, πράγμα που κάνει πιστευτή την εκδοχή ότι δεν μπορούν (οι κοινότητες) να ζουν μαζί.

Ερ. Οι Έλληνες επεξεργάζονται τώρα την ιδέα της διζωνικής ομοσπονδίας;

Απ. Είναι Show Business (θεατρικοί) για να δείξουν ότι δεν είναι αδιάλλατοι μπροστά στο Βάλτχαϊμ. Υπάρχουν εξ άλλου διάφορες εξηγήσεις που μπορούν να δοθούν στον όρο «διζωνική». Οι συνομιλίες επίσης είναι υποκείμενο για προπαγάνδα. Π.χ. από τους τούρκους χρησιμοποιούνται και για την ανάδειξη ενός άλλου πολιτικού ηγέτη του Ατακολ (υπουργός εξωτερικών).

Το κόμμα μας (Κοινωνικής Απελευθέρωσης) έχει τουλάχιστον 35% των ψήφων. Η κατάσταση στις τοπικές εκλογές της 1ης Ιουνίου θάνα εννοική για μας λόγω των κοινωνικών αναταραχών και της κακής οικονομικής κατάστασης. Η κοινή γνώμη είναι όλο και περισσότερο ευαίσθητη στις συνεχόμενες υποτιμήσεις της Τ.Α. Μια κάθε

3-4 μήνες. Η σύνδεση της κυπριακής οικονομίας με την Τουρκία δεν έχει καλά αποτελέσματα. Οι τραπεζικές καταθέσεις δεν ανεβαίνουν σύμφωνα με τον πληθωρισμό. Η κατάσταση είναι τρομερά κακή από πλευράς δανεισμού.

Δεν μπορούμε να παράγουμε στο ίδιο επίπεδο με πέρσι διότι δεν υπάρχουν δάνεια. Υπάρχει τέλεια έλλειψη χρήματος.

Δεν έχουμε σχέσεις με τις ΗΠΑ. Δεν υπάρχουν ξένες επενδύσεις.

Ο Ντενκας και η ομάδα του ενδιαφέρονται μόνο για τις διακοινοτικές συνομιλίες και για τη διεθνή πολιτική κι είναι ανεύθυνοι σ' ότι αφορά τον οικονομικό τομέα. Ρίχνουν όλες τις ευθύνες στη τουρκική οικονομία χωρίς να βλέπουν ότι υπάρχουν 100 πράγματα να κάνουν.

Το εμπόριο των Ελλήνων είχε πολύ κακά αποτελέσματα στην οικονομία μας, αλλά έχουμε πουλήσει ότι υπήρχε για πούληση.

Δεν γίνονται πλέον απεργίες ή διαδηλώσεις διότι η κυβέρνηση μένει πλήρως απαθής σ' αυτές. Ο θυμός των μαζών ανεβαίνει.

Τώρα περιμένουμε τις εκλογές. Θα υπάρξει συνεργασία κέντρου και αριστερας.

Δεν δίνουμε ελπίδες στις διακοινοτικές συνομιλίες για να αλλάξει η κακή οικονομική κατάσταση. Η μόνη μας ελπίδα είναι οι εκλογές. Η οικονομική μας αδυναμία προκαλεί και αδυναμία στις διακοινοτικές συνομιλίες διότι η ελληνική πλευρά βλέπει την κατάσταση μας και

περιμένει την ασφυξία μας. Αυτό κάνουν από το 1963. Εάν δεν προχωρήσουμε οικονομικά δεν μπορούμε να κάνουμε τις συνομιλίες να προοδέσουν.

Το Κυπριακό πρόβλημα χρησιμοποιήθηκε πολύ στην Τουρκία.

Τα Τουρκικά προβλήματα φθάνουν στην Κύπρο μέσω των φοιτητών που πάνε εκεί.

Υπάρχουν πολλές ομάδες και άτομα που έχουν οπλα.

Ερ. Αριστεροί ή δεξιοί;

Απ. Μαλλον δεξιοί. Δεν μπορούν να επηρεάσουν πολύ κόσμο.

Ερ. Τι λέτε για τον τουρκικό στρατό;

Απ. Υπάρχουν 25,000 τούρκοι στρατιώτες (κατα προσέγγιση 5 χιλιάδων δεν είναι πρόβλημα, θα φύγουν μετά). Αυτοί έχουν μεγάλες κοινωνικές διαφορές από τους ντόπιους (προβλήματα αναλφαβητισμού, συντηρητικοί και πιο θρησκόι).

Υπάρχουν 5,000 Τ/Κ στρατιώτες. 1.000 ακροδεξιοί σ' όλο το εδαφος της Β. Κύπρου.

Ο τουρκικός στρατός δεν είναι πρόβλημα για τον Τ/Κ πληθισμό διότι οι στρατιώτες είναι κάτω από τον στρατιωτικό νόμο και δεν ερχονται σ' επαφή μαζί του. Αντίθετα οι στρατιώτες του ΟΗΕ προκαλούν προβλήματα.

Απ. Μερικά πράγματα αλλάζουν στη Κύπρο. Ο κυπριατισμός μεγαλώνει στο νησί.

Πολλοί Τ/Κ αισθάνονται περισσότερο κύριοι παρά πριν αλλά δεν αισθάνονται αρκετά δυνατοί για να το διαδηλώσουν μπροστά στους σαβινιστές (Τ/Κ). Εξ άλλου δεν έχουμε πολλές εγγυήσεις στη περίπτωση όπου ένα Ε/Κ κίνημα στο νότο αρχίσει μια αντιτουρκική «δραστηριότητα για την ενωση με την Ελληνική σημαία» ότι η Ε/Κυπριακή κοινότητα θα μπορεί να το εξουδετερώσει.

Η προσέγγιση είναι μεταξύ των εργατών που πρέπει να ετοιμασθεί.

Οι Τ/Κ θεσμοί οριμάζουν. Εάν οι δύο κοινότητες καταφέρουν να έχουν κατ' ευθείαν σχέσεις μεταξύ των Τ/Κ και Ε/Κ θεσμών (κομμάτων, οργανώσεων συνδικατών) και στο επίπεδο των εργατικών τάξεων μπορούμε να κάνουμε πρόοδο στη κατάσταση, στα αισθήματα, στην εμπιστοσύνη. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε μια λύση.

Το πρόβλημα των διακοινοτικών συνομιλιών είναι να βρεθούν οι εγγυήσεις ασφάλειας για κάθε κοινότητα. Μια διαδικασία κατ' ευθείαν συμφωνίας μεταξύ των κοινοτήτων σε κοινοτικό και οικονομικό επίπεδο θα μικρανε την ενταση και θα αναπτύζε την εμπιστοσύνη.

Μόνο τα συνδικάτα συναντώνται μερικές φορές (κέρια της δεξιάς). Και βέβαια ο Ντενκας και ο Ατακολ συναντούν τους Ε/Κ για να εμποδίσουν κάθε πρόοδο στις συνομιλίες και στην εμπιστοσύνη μεταξύ των δύο κοινοτήτων.

Κάνουν παράνομες συμφωνίες στην Κύπρο και το εξωτερικό για να κάνουν εμπορικές πράξεις με τους Ε/Κ π.χ.

Παρ' όλο που όλος ο κόσμος μιλά για επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων είναι κοινή διαπίστωση ότι η πληροφόρηση μεταξύ Τ/Κυπρίων και Ε/Κυπρίων είναι πολύ περιορισμένη. Στον τύπο βλέπουμε ένα κομμάτι κάπου κάπου για κάποιο επεισόδιο ή μια απεργία που έγινε στο βορρά. Όμως μας λείπει μια συνεπής και εκτενής πληροφόρηση για το τι εξελίσσεται καθημερινά εκεί. Το γεγονός αυτό είναι φυσικά θεληματικό. Όσο περισσότερη άγνοια έχει ο λαός τόσο περισσότερο η λύση του προβλήματος θα είναι έργο των «ολίγων πεφωτισμένων ηγετών». Φυσικά η Σοσιαλιστική Έκφραση είναι μια μικρή εφημερίδα χωρίς έμμοθους και δεν είναι σε θέση να κάνει αυτή τη δουλειά. Στα μέτρα όμως των δυνατοτήτων μας θα προσπαθήσουμε. Έχουμε εδώ μια συνέντευξη του κ. Ντουρτουραν που μας παραχώρησε ο γάλλος συναγωνιστής *Alain Chanard*. (Ο *Alain* πήρε αυτή τη συνέντευξη στα πλαίσια μιας μελέτης που έκανε για το κυπριακό τη περασμένη άνοιξη). Την δημοσιεύουμε αυτούσια, χωρίς περικοπές (όπως συμβαίνει συνήθως στα λεγόμενα των Τ/Κυπρίων) και θα επανέλθουμε στο μέλλον για να κριτικάρουμε τις απόψεις που εκφράζονται σ' αυτή τη συνέντευξη.

18,000,000 Τ.Α. πήγαν στον νότο. (αγγλικές βάσεις Ληδρα Παλας).

Το εμπόριο δεν είναι πολύ πραγματικό. Το πρόβλημα είναι η έλλειψη συναλλάγματος για να αγοράζουν ξένα πράγματα.

Δεν είναι η πολιτική κατάσταση που εμποδίζει τις επενδύσεις αλλά η οικονομική. Ειδικά είμαστε πολύ συνδεδεμένοι με την Τουρκική οικονομία που είναι αρρωστή.

Η Τ/Κ αντιπολίτευση δεν δίνει μεγάλη σημασία στις συνομιλίες μεταξύ των κυβερνώντων τις δύο κοινότητες. Αναλύει τις σπάνιες συναντήσεις σαν show-business για ντόπια κατανάλωση και από τις δυο πλευρές. Πιστεύει ότι η Ε/Κ

πλευρά περιμένει την Ελλάδα να βρεθεί σε καλύτερη θέση σε σχέση με την Τουρκία για να συνομιλήσει σοβαρά. Καταδικάζουμε την ανάμιξη των Ε/Τ προβλημάτων με τα ειδικά Κ. προβλήματα. Πιστεύει ότι το Τουρκικό παιχνίδι είναι να διατηρήσει το διαχωρισμό των δυο κοινοτήτων στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, ώστε να δείξει ότι εκ των πραγμάτων οι δυο κοινότητες πρέπει να μείνουν χωριστές. Πιστεύει ότι η χρηματική βοήθεια που δίνεται από την Αγκυρα διαχειρίζεται κακά από την κυβέρνηση. Μένει συνδεδεμένη με την Τουρκία αλλά λυπάται να βλέπει την οικονομική ανάπτυξη να εμποδίζεται από το διαχωρισμό. (τον δυο κοινοτήτων)

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΑΜΨΩΝ

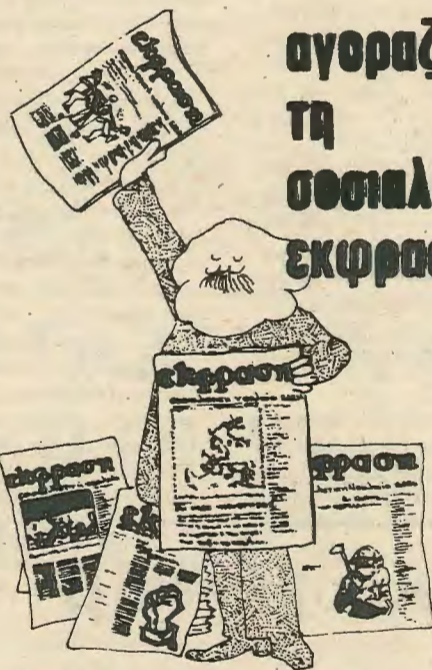
Η υπόθεση Σαμψων αποτελεί μια μόνο λεπτομέρεια - όσο σοβαρή και νάναι - του κεφαλαίου πραξικόπημα κι αυτο φαίνεται να παραγνωρίζουν τα «πατριωτικά» κόμματα ιδιαίτερα η Ενωση Κέντρου και το ΠΑΜΕ που βρήκαν μια χρυση ευκαιρία να δημαγωγήσουν αντιλαμβανόμενα τη δικαιολογημένη αγανάχτηση του κυπριακού λαού για τα τερτίπια του οχταήμερου Νικόλαου.

Ο Σαμψων όμως, ήταν απλώς ένα πιόνι στα χέρια των ιμπεριαλιστών και των υποταχτικών τους στην Κύπρο και ο υπερτονισμός του θέματος σε βάρος του γενικότερου κινδύνου αναβίωσης του φασισμού το μόνο που πετυχαίνει είναι να αποπροσανατολίζει το Κυπριακό λαο.

Όσο ο κρατικός μηχανισμός και τα «αώματα ασφαλείας» (Στρατοί, αστυνομία κλπ) δεν ξεκαθαρίζονται από τους πραγματικούς αίτιους του φασιστικού πραξικοπήματος παραμένει ο κίνδυνος χρησιμοποίησης τους από τη ξενόδοξη αστική τάξη της Κύπρου όταν θα χρειαστεί, για να ξαναχτυπηθεί το εργατικό κίνημα.

Γι αυτο μπαίνει πάλι επιταχτικά το καθήκον των εργαζομένων να παλαίψουν για την δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής κατά από τον έλεγχο του εργατικού κινήματος με διοίκηση από αιρετούς και ανακλητούς αντιπροσώπους των μελών της.

Είναι το μόνο αποτελεσματικό όπλο για την αντιμετώπιση του ιμπεριαλισμού, του φασισμού και των πιο νίων τύπου Σαμψων.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :

Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500